

پاکینِ انجیل چہ - یوہنّاے - کَلَمَا

یوہنّاے انجیلے پَجَار

اے کتابے نبیسوُک، یوہنّا، وت یہودیے
اَت. چہ ایسا مَسیہئے مُریدیا پیسر،
شَمون پِترُسے دُوست و ماہیگیرئے کارا
آییئے شریکدار اَت (). رندا نبشتہ کنت کہ
ایسا مَسیہئے دُوست ترین مُرید ہمایئے
جند اِنت (یوہنّا ۲۴:۲۱).

اَنچش کہ یوہنّا وت نبشتہ کنت، اے
کتابے سَجّہین سرگوستی چم وت
دِستگ اَتنت، پمیشکا اے ہبرانی بارئوا
وت شاہدی دنت. وتی انجیلے نبیسگئے
مکسدئے بارئوا گوشتیت کہ اے سرگوست
و مؤجزہ و اَجَبَتین نشانی، من پمیشکا
نبشتہ کرتنت کہ ”شما باور بکنیت کہ

ایسّا، مَسیہ اِنْت و ہُدائے چُکّ اِنْت“ و
آییئے نامئے برکتا اَبَدمانیئن زِندئے واہند
بیئت. (۰).

یوہَنائے اِنجیلا ایسّائے بازینِ تالیم و
مؤجزہییئے ہبر مان اَنْت. اے جہانا ایسّائے
گڈی ہپتگ و آییئے مَرک و چہ مُردگان جاہ
جنگا رند وتی مُریدانی دیما زاہر بیگئے
کسّہ ہم یوہَنائے اِنجیلا آرگ بوتگ اَنْت.

گال انسان بوت

- ① چہ اَزلا، گال ہست اَت. گال گوَن
- ② ہُدايا گوَن اَت و گال، ہُدائے جند اَت.
- ③ چہ اَزلا، گال گوَن ہُدايا اَت. ہُدايا
- سجّہین چیزّ چہ گالئے وسیلہا جوڑ کرتنت
و چہ اے جوڑ بوتگیّنان، بے گالا ہچّ چیزّے
- ④ جوڑ نبوت. زِندئے سرچمگ گال اَت و
- زِند مردمانی نور و رُژن اَت. ⑤ رُژن
- تہاروکیا دَرپشیت و تہاروکی ہچبر رُژنئے

سرا بالادست نبوتگ.

- ٦ ٲهيا نامين مرءے هست آت. هءايا
راه داتگ آت. ٧ آتک که شاهد بيت و
په همه رُژنا گواهي بدنت، تانکه سجھين
مردم چه آيئے گواھيا ايمان بيارنت. ٨ آ
وت هما رُژن نه آت بله آتک که په رُژنا
گواهي بدنت. ٩ هما راستين رُژن که په
سجھين مردمان رُژنايي کاريٲ، نون جهان
پيداک آت. ١٠ آ جهان آت و هءايا جهان
چه همايئے وسيلها جوژ کرتگ آت، بله
جهانا آ پجاه نئياورت. ١١ آ وتي مهلوکئے
نياما آتک و مهلوکا آ نمئت. ١٢ بله هما
مردمان که مئت و آيئے نامئے سرا ايمان
آورت، آيا آ مردم هک و اھتيار دانت که
هءائے چک بنت. ١٣ آ، نه چه هوٲنا پيدا
بوتنت و نه چه جسمي واھگ و انساني
لوٲان، آ چه هءايا پيدا بوتنت.

۱۴ گالِ اِنسانِ بوت و مئے نیاما جاگھی
 کرت. ما آییئے شان و شئوکت دیست، ہما
 شان و شئوکت کہ پتئے یگین چُکئیگِ اِنت،
 ہما چُک کہ چہ رھمت و راستیا سَرریچ
 اِنت. ۱۵ یہیا آییئے بارئوا گواہی دنت،
 کوگَار کنت و گوْشیت: ”اِش اِنت ہما گس
 کہ آییئے بارئوا من گوْشتگ کہ چہ من و
 رَنذ کئیت. آ چہ من مستر و دیما تر اِنت،
 چیا کہ چہ من پیسر هست بوتگ.“ ۱۶ ما
 سَجھینان چہ آییئے پُر مھرین رھمتئے
 سئوگاتا مُدام برکت گیتگ. ۱۷ اے راست
 اِنت کہ شَریت چہ موسائے وسیلھا بکشگ
 بوتگ، بلہ رھمت و راستی چہ ایسا
 مَسیھئے وسیلھا آتک. ۱۸ گسا ہچبر ہدا
 ندیستگ، بلہ ہما یکدانگین چُک کہ پتئے
 بگلا اِنت، ہماییا ہدا پَجارینتگ.

پاکشودی دئیوکیں یہیائے گواہی

۲۰-۱۹ وھدے اور شلیمئے شھرئے یھودیان

وتی لہتین دینی پیّشوا و لاوی گیلہئے
 مردم یھیائے کِرا رئوان دات کہ جُست
 بگرنّت: ”تئو کئے ائے؟“ آییا انکار نکرت،
 تچک و پہ راستی گواہی دات و گوشتی:
 ”من مَسیہ نہ آن.“ (۲۱) آیان جُست کرت:
 ”تئو ایاس ائے؟“ گوشتی: ”نہ.“ گوشتیش:
 ”گِرا تئو ہما وادہ داتگین نبی ائے؟“
 گوشتی: ”نہ.“ (۲۲) جُستیش کرت: ”تئو
 کئے ائے؟ ما باید انت پہ وتی رئوان
 دئیوکان پَسّوے برین. وتی بارئوا چے
 گوشتے؟“ (۲۳) آییا چہ اِشئیا نبیئے کئولا
 گوشت: ”من ہمایئے تئوار آن کہ گیابانا
 کوکار کنت و گوشتیت، پہ ہداوندا راہا
 تچک و ہموار کنیت.“

(۲۴) چہ اے رئوان داتگین کاسدان
 لہتین پریسی اتنت. (۲۵) جُستیش کرت:
 ”اگن تئو نہ مَسیہ ائے و نہ ایاس ائے و نہ
 ہما نبی، گِرا پَرچا پاکشودئی دئیئے؟“ (۲۶)

يَهِيَا يَا آيَانِي پَسَّوَا گوشت: ”من گوَن آيا
 پاكشودِي دئيان، بله يگے شمئے نياما پاد
 آتگگ كه شما آيا نزانيت. (۲۷) آ چه من و
 رَنَد كئيت و من آييئے كئوشبنداني بوَجگئے
 لاهك هم نه آن. “ (۲۸) اے كار اُردُنئے
 كئورئے آ دستا، بئيت آنيَا بوت، هما جاگها
 كه يَهيايَا مردم پاكشودِي داتنت.

هُدائے گُورانڈ

(۲۹) دومي روچا، وهدے يَهيايَا ديست
 كه ايسا ديم په من پيداك انت، گوشتي:
 ”بچاريت! اِش انت هُدائے هما گُورانڈ كه
 جهائے گناهان شُوديت و دور كنت. (۳۰)
 اِش انت هما گس كه اِشيئے بارئوا من
 گوشتگ كه چه من و رَنَد كئيت بله چه من
 مستر و ديماتر انت، چيا كه چه من پيسرا
 هست بوتگ. (۳۱) من وت پَجاه نئياورت،
 بله پميشكا آتكان و گوَن آيا مردمان
 پاكشودِي دئيگا آن كه اے مردم په بني

إسراييليان زاهر كنگ بيت.

٣٢ نون يهيايا وتي گواهي اے پئما
دات: ”من هُدايے پاكين روه ديست كه
كيوتئيے دروشما چه آسمانا اير آتك و
آييے سرا نشت. ٣٣ من آنزانت، بله هما
كه منا رئواني دات كه گون آيا پاكشودي
بدئيان، همايا منا گوشتگات كه وهده
تئو ديست پاكين روه گسيئيے سرا اير آتك
و نشت، بزان آهما گس انت كه گون پاكين
روها پاكشودي دنت. ٣٤ من اے چيز
ديستگ و گواهي دئيان كه آهدايے چك
انت.“

ايسائے اولي مريد

٣٥ اے دگه روچا، يهيا پدا گون وتي
دو مريدا اوشتاتگات. ٣٦ وهده يهيايا
ايسا ديست كه چه اودا گوزگا انت،
گوشتي: ”إش انت هُدايے گورانڈ.“ ٣٧

دوین مُریدان اے ہبرِ اشکت و ایسائے رندا
رئوان بوتنت. (۳۸) ایسایا چک ترینت و ہر

دوینی دیستنت کہ منی رندا کیتگ انت.
جستی کرت: ”شما چے لوئیٹ؟“ گوشتیش:
”رَبی! (بزان: او استاد!) تئو کجا نشتگئے؟“

(۳۹) گوشتی: ”بیایٹ و بچارِیت.“ گڑا

دوین گؤن ایسایا آتکنت و دیستیش کہ کجا
نشتگ و آروچش گؤن آیا گوازینت.
بیگاہئے وهد ات.

(۴۰) اے دوین مردم کہ یھیائے ہبرانی

اشکنگا رندا ایسائے رندا کیت و شتنت، چہ
ایشان یگے شمون پٹرسئے برات اندریاس

ات. (۴۱) آیا ائولی کارے کہ کرت، اش ات

کہ وتی برات شمونئے کرا شت و گوشتی:

”ما مسیہ در گیتکگ.“ (۴۲) رندا شמוنی

ایسائے کرا برت. ایسایا شمون چارت و

گوشتی: ”تئو شمون ائے، یوہنائے چک. بلہ

نون تئی نام کیپا بیت.“ کیپائے مانا

پٹرس انت.

۴۳ اے دگہ روچا، وهدے ایسایا اراده

کرت کہ جلیئے دمگا رنوان، پیلیپسی در
گیتک و گوشتی: ”بیا، منی رندگیریا بکن.“

۴۴ پیلیپس ہم، اندریاس و پترسے

ڈئولا، بئیت سئیدائے شہرے مردمے ات.

۴۵ پیلیپس نثانیلے کراشت و گوشتی:

”ما ہما گس در گیتکگ کہ موسایا

تئوراتے تھا آیئے بارنوا نبشتہ کرتگ و آ
دگہ نبیان ہم آیئے بارنوا نبشتہ کرتگ. آ،

۴۶ ایسا ناسری انت، ایسپے چک.“

نثانیلا گوشت: ”چہ ناسرہئے شہرا ہم

شرین چیزے در کپت کنت؟“ پیلیپسا

گوشت: ”بیا و بچار!“

۴۷ وهدے ایسایا نثانیل دیست کہ آ

دیم پہ من پیداک انت، گوشتی: ”اے

تچکین بنی اسرائیلیے و اشیئے دلا ہج

۴۸ پیئمین رپک و ہنر مان نیست.“

نَثْنایِیلا جُسْت کَرْت: ”تئو منا چوَن زائے؟“ ایسایا آیئے پَسَّوَا گوشت: ”چہ ہما وھدا پیسر کہ پیلپسا ترا تئوار کَرْت، من ترا ہما وھدا دیست کہ انجیرئے درچکئے چیرا آتئے۔“ (۴۹) نَثْنایِیلا گوشت:

”او استاد! تئو ھدائے چک ائے، تئو اِسْرایِیلے بادشاہ ائے۔“ (۵۰) ایسایا گوشت: ”تئو پمیشکا ایمان آورت کہ من گوشت کہ ترا انجیرئے درچکئے چیرا دیستگن۔ بلہ چہ اے چیزان مسترین گندئے۔“

(۵۱) ایسایا گوشت: ”شمارا راستین گوشان، دیمترا شما گندیّت کہ آسمان پچ بیت و ھدائے پریشتگ چہ انسانے چکئے راھا سر کپنت و ایر کپنت۔“

ایسائے اولی مؤجزہ

(۱) سئیمی روچا، جلیلا، کانا نامین میتگیا، سور و آرو سے هستات و ایسائے

مات همؤدا ات. (۲) ایسا و آییئے مُریدش
 هم لوئتگ اتنت. (۳) وهدے شراب هلّنت،
 ایسائے ماتا گوّن آییّا گوشت: ”إشان دگه
 شراب نیست.“ (۴) گوشتی: ”او بانک! منا
 و ترا گوّن إشیّا چه کار؟ منی وهد آنگت
 نیاتگ.“ (۵) ماتا گوّن کارندهان گوشت:
 ”هرچه که شمارا گوشت، هما کارا
 بکنیت.“

(۶) اوّدا شش سِنگین کونزگ ایر ات که
 هر یگیا هشتاد تان سد و بیست لیتر آپ
 داشت و یهودیانی ششت و شوّدی رِسمان
 کارمرز بوتنت. (۷) ایسایا گوّن کارندهان
 گوشت: ”کونزگان چه آیا پُر کنیت.“ گُرا
 کونزگش چه آیا پُر کرتنت. (۸) ایسایا
 گوشت: ”نون گمّکے بگشیت و په دیوانئ
 کماشا بریت.“ آیان انچش کرت. (۹) اے
 آپ که شراب بوتگ اتنت، دیوانئ کماشا
 چشتنت. نزانتی که چه کجا آرگ

بوتگ آنت، بله هما کارندهان که آپ
 گشتگ آتنت، آیان زانت. نون دیوانئے
 کماشا، سالوَنک تئوار جت و (۱۰) گوشتی:
 ”هرگس مهمانان شرترین شرابا پیسرا
 دنت. وهدے آمست و ملار بنت، رندا آدنا
 و ارزانتريئا کاریت. بله تئو شرترین شراب
 نوکی آورتگ.“

(۱۱) اے مؤجزه و اجبتین نشانی که
 ایسایا جلیلئے میتگ کانایا پیش داشت،
 آییئے ائولی مؤجزه ات. آییَا گوَن همه
 مؤجزها وتی شان و شوکت زاهر کرت و
 مُریدان آییئے سرا ایمان آورت. (۱۲) رندا
 ایسا گوَن وتی مات و برات و مُریدان
 کپَرناهومئے شهر اشت. لهتین روچا همودا
 داشتیش.

ایسا چه پرستشگاها سئوداگران گلینیت

(مَتَا ۲۱: ۱۲-۱۳؛ مَرکاس ۱۱: ۱۵-۱۷؛ لوقا ۴۵: ۱۹-۴۶)

(۱۳) یهودیانی پَسَه، بزان سَرگوزئے

ائید نَزِیکَ اَت. یمیشکا، ایسا اورشلیما

شت. (۱۴) دیستی که مزین پرستشگاها

مردم گوک و پس و کیوتے بها کنگا

گلایش انت و سراپ هم نشتگان. (۱۵)

گرا چه سادا هیذرانے جوڑی کرت و

سجهین سئوداگر و پس و گوکی چه

پرستشگاها گلینتنت و سراپانی زر و

سگه ای هم ریتکت و ئیلی چپی کرتنت.

گوک کیوت بها کنوکان گوشتی: ”اے (۱۶)

چیزان چه ادا در کنیت. منی آسمانی پتے

لوگا بازارے مکنیت.“ (۱۷) نون مرید یاتا

کپتنت که هدائے پاکین کتابا نبشته انت: »

آ جوش و گئیرت که منا په هدائے لوگا

هست انت، منا سوچیت و پُر کنت.»

(۱۸) گرا یهودیان گوشت: ”تو گوک

چونین مؤجزه و اجبتین نشانیے سابت

کنے که ترا اے کارانی اجازت هست انت؟“

(۱۹) ایسایا گوشت: ”اے مزین

پرستشگاہا بِپَرُوشِیت، مَن سَے رُؤچا پدا
 چستی کَنان۔“ (۲۰) یہودیان گوشت: ”اے
 مَزنِین پرستشگاہ، چَلّ و شَش سالا جوڑ
 کنگ بوتگ، تئو چُون اِشیا سَے رُؤچا
 چست کئے؟“ (۲۱) بلہ آ پرستشگاہ کہ
 ایسا آیئے بارئوا ہبر کنگا ات، آیئے
 جندئے جسم و جان ات۔ (۲۲) ایسائے مرگ
 و جاہ جنگا رند، مُرید یاتا کپتنت کہ آیا
 وت اے ہبر گوشتگات۔ نون آیان ہدائے
 پاکین کتاب و ایسائے ہبرانی سرا ایمان
 آورت۔

(۲۳) آ رُؤچان، ایسا سرگوزئے ائیدا
 اورشلیما ات۔ بازیں مردمیا کہ ایسائے
 اَجَبَتِین نشانی دیستنت، آیئے نامئے سرا
 ایمانش آورت۔ (۲۴) بلہ ایسایا آیانی
 ایمائے سرا باور نکرت، چیا کہ آیا
 سَجھِیَنانی دل و درون زانت۔ (۲۵) آیا
 انسانئے بارئوا ہچکسے گواہیئے زلورت

نہ آت، چیا کہ آ، انسانے دلے ہر ہالا
سہیگ آت.

ایسا و نیکودیموس

- ① نیکودیموس نامین پریسیے کہ چہ
یہودیانی سروکانی دیوانے باسکان یگے
آت، ② یک شپے ایسائے کرا آتک و گوں
آیا گوشتی: ”او استاد! ما زانین کہ تئو
استادے ائے و چہ ہدائے نیمگا آتکگے، چیا
کہ تان ہدا گوں گسیا گوں مبیٹ، آ اے
ڈولین مؤجزہ و اجبتین نشانی پیش
داشت نکنت کہ تئو پیش دارگا ائے.“ ③
ایسایا آیئے پسؤا گوشت: ”ترا راستین
گوشان، تان گسے دوبر پیدا مبیٹ، ہدائے
بادشاہیا دیست نکنت.“ ④ نیکودیموسا
گوشت: ”چؤن بوٹ کنت کہ رُستگین
مردمے پدا چہ ماتا پیدا بیت؟ بوٹ کنت
کہ آ، ماتے لاپا برئوت و پدا پیدا بیت؟“
⑤ ایسایا پسؤ دات: ”ترا راستین

گوشان، تانکہ گسے چہ آپ و روہا پیدّا
مبیت، ھُدائے بادشاہیا پاد ایّر کرت نکنت.

٦ آ چیز کہ چہ جسما پیدّا بیت، جسم

إنت و آ چیز کہ چہ روہا پیدّا بیت، روہ

إنت. ٧ اے گپّا ھئیران مبئے وھدے ترا

گوشان کہ پہ شما سجھینان المی إنت کہ
دوبر پیدّا بیئت.

٨ گوات ھر جاہ کہ بلوٹیت، گشیت.

تئو آییئے تئوارا اِشکنئے بلہ نزانئے چہ کجا
کئیت و کجا رئوت. آ گس کہ چہ روہا پیدّا

بیت، آ ھم انچش إنت. ٩ نیکودیموسا

گوشت: ”اے چوّن بوٹ کنت؟“ ١٠ ایسایا

گوشت: ”تئو وت اِسرائیلیانی استادے ائے،

اے چیزّا نزانئے؟ ١١ ترا راستین گوشان،

ما ھما چیزّانی ھبرا کنین کہ آیانی بارئوا

زانین و ھما چیز کہ ما دیستگانت،

ھمایانی شاھدیا دئیین. بلہ شما مئے

شاھدیا نمئیت. ١٢ وھدے من زمینی

چیزانی بارئوا هبرَ کنان، شما باوَر نکِئیت.
اگن آسمانی چیزانی بارئوا هبر بکنان، گُرّا
چه پئیما باوَر کِئیت؟ (۱۳) هچگس آسمانا

بُرزاد نشتگ، آبیّد چه هما گسا که چه

آسمانا ایّر آتکگ، بزان انسانئے چُگا. (۱۴)

هما ڈئولا که موسّایا، گیابانا مار چه زمینا
چست کرت، همے ڈئولا انسانئے چُکّ لازم

چست کنگ بیت، (۱۵) تانکه هرگس که

آییئے سرا ایمانَ کاریت، ابدمانیّن زِندئے

واهند ببیت. (۱۶) چیا که هُدايا جهانئے

مردم همینچک دؤست داشتنت که وتی

یک و یکدانگیّن چُکی ندر کرت تانکه

هرگس که هُدائے چُکّے سرا ایمانَ کاریت،

گار و زیان مَبیت و تان ابد زندگ بمانیت.

(۱۷) هُدايا وتی چُکّ په جهانئے مئیارِیگ

کنگا جهانان رئوان ندات، پمیشکا رئوانی

دات که چه آییئے وسیلها جهانان برکِئِئیت.

(۱۸) هرگس که چُکّے سرا ایمانَ کاریت،

مئیارِیگ نبیت، بله هرگس که ایمانَ

نئياريت، چه پيسرا مئيارىگ انت، چيا كه
هْدائے يكدانگين چكّے نامّے سرا ايمانى
نئياورتگ. (۱۹) هْدائے دادرسي اش انت:

نور و رُژن جهانآتك، بله رُژنّے بدلا
مردمان تهارووكي دوست داشت، پرچا كه
آيانى كار سلّ اتنت. (۲۰) چيا كه آدم كه
سلّين كارانى راها زوريت، چه رُژناييا
نپرت كنت و وتا چه رُژنا دور داريت كه
آييئے كار و كرد زاهر مبنّت. (۲۱) بله آ كه
راستيئے راها زوريت، ديم په رُژناييا كئيت
تانكه زاهر بيت كه آييئے كار هْدايي
بوتگ انت.

ايسا و يهيا

(۲۲) اے چيزان و رند، ايسا گوّن وتي
مريدان يهوديّهئے ميّتگ و كلگان شت و
گوّن آيان همودا داشتى و پاكشودى ائ
دات. (۲۳) يهيا هم سالمّے نزيگا، ائينونا،
مردمان پاكشودى دئيگا ات. اوّدا آپ باز

آت و مردم په پاکشودیا آتکنت. (۲۴) اے
وهدان یهیا انگت زندانا بندیگ کنگ
نبوتگآت.

(۲۵) پاکیزگیئے سرا، یهیا ئے مُرید و یک

یہودیئے نیاما دِچاکے بوت. (۲۶) گڑا

یہیا ئے مُرید یهیا ئے کِرا آتکنت و گوشتِش:
”او استاد! ہما مرد کہ اُردنئے کئورئے آ

دستا گؤن تئو گؤن آت و تئو آییئے بارئوا
گواہی دات، بچار، آ پاکشودی دئیگا انت و

سجھین مردم ہمایئے کِرا رئوگا انت.“ (۲۷)

یہیا یا آیانی پَسئوا گوشت: ”تانکہ ہدا

مدنت، انسانا هِچ نرسیت. (۲۸) شما وت

شاهد ایت، من گوشت کہ من مَسیہ نہ آن،

بلہ چہ آیا پیسر رئوان دئیگ بوتگان. (۲۹)

بانورئے ہدابند، سالونک انت. انچو کہ

سالونکئے دؤست اوشتاتگ و سالونکئے

تئوارا اشکنت و گل و شادان بیت، منا ہمے

ڈولین کامل و سرریچین شادہیے رستگ.

٣٠) آ باید انت دیماتر بیت و من پداتر
ببان.

آ که چه آسمانا کئیت

٣١) آ گس که چه بُرزا کئیت، چه
سجّهینان مستر انت و آ که چه اے هاکیین
دنیا یا انت، زمینی مردمے و دنیایی
چیزانی بارئوا هبر کنت. بله آ که چه آسمانا
کئیت چه سجّهینان مستر انت. ٣٢) هر
چیزے که دیستگ و اشکتگی، آیانی بارئوا
گواهی دنت، بله کس آیئے گواهیَا نمئیت.
٣٣) هرگسا که مئتگ، گواهیَا داتگ که
هُدا راستی انت.

٣٤) آ گس که چه هُدائے نیمگا رئوان
دئیگ بوتگ، هُدائے هبران کنت، چیا که
هُدا وتی روها آییارا بیّهساب بکشیت. ٣٥)
پت چگا دؤست داریت و سجّهین چیزِی
هماییئے دستا داتگانَت. ٣٦) آ گس که

چُکَّئِ سِرا اِيمانَ کَارِيت، اَبَدِمانِیْن زِندئِ
 واھنَدَ بَیت، بلہ آ کہ چُکَّا نَمَیت، زِندئِ
 واھنَدَ نَبِیت و ھُدائِ گَھر و گَزبِ اَییئِ سِرا
 کِپِیت.

ایسا و سامری جنین

- ① وھدے ایسایا زانت کہ پریسیان
 اِشکتگ کہ من چہ یھیایا گیشتر مُرید در
 گِیَجگا آن و آیان پاکشودی دئیگا آن، ②-③
 چہ یھودیھا دیم پہ جلیلا واتری کرت.
 چوْناھا، ایسایا و ت مردم پاکشودی
 ندانت، اے کار مُریدان کرت. ④ بلہ
 زلورت ات کہ چہ سامرھا بگوزیت. ⑤ آ،
 سامرھا شھریا رست کہ نامی سوھار ات و
 ھما ڈگارئے نزیگا ات کہ آکوبا وتی چک
 ایسپارا داتگات. ⑥ آکوبئے چات ھمؤدا
 ات. ایسا سپرا بوتگات و دمی برتگات.
 ھمے چاتئے کرا نشت. نیمرؤچئے وھد ات.

۷ سامری جنيئے آيے گشگا آتک.

ايسايا گوڻ آيا گوشت: ”منا په ورگا کمے
آپ بدئے.“ ۸ آيئے مُريد وراکئے گرگا

شهرآ شتگ آنتت. ۹ سامری جنيئا

گوشت: ”تئو وه يهوديے ائے و من سامری
جنيئے آن، تئو چوڻ چه من آپ لوئئے؟“
جنيئا پميشکا چش گوشت که يهودی گوڻ

سامريان سلام و دوا نکنتت. ۱۰ ايسايا

آيئے پَسَّوَا گوشت: ”اگن تئو بزانتين که
هُدائے داد و بکَشش چيے و اے کئے انت که
چه تئو آپ لوئيت، گرا آلما تئو گوڻ آيا
دزبندی کرتگآت که منا آپ بدئے و آيا ترا

زندآپ داتگآت.“ ۱۱ جنيئا گوشت: ”او

واجه! ترا په آيے گشگا ڈول نيست و اے

چات جُهل انت، چه کجا زندآپ کارئے؟ ۱۲

زانا، تئو چه مئے پيرک آکوبا مستر ائے،
هما که اے چاتی مارا داتگ و آيئے جندا و
چُگان و مال و دلوتان چه اے چاتا آپ

وارتگ؟“ ۱۳ ايسايا پَسَّوَا تَرَينت:

”هرگس که اے آيا بوارت، پدا تُئِگ بیت،
 (۱۴) بله هرگس که منی داتگین آيا بوارت،
 هچبر تُئِگ نبیت. چیا که آيا که من
 دئیان، اگن گسے بوارتی، چه آییے درونا
 آئیے چمگے بُجیت که ابدمانین زند
 بکشیت.“ (۱۵) جنینا گوشت: ”او واجه!
 هما آيا منا بدئی که دگه برے تُئِگ مبان و
 په آئیے گشگا ادا مئایان.“

(۱۶) ایسایا گوشت: ”برئو وتی
 لوگواجها تئوار کن و همدا بیا.“ (۱۷) جنینا
 آییے پَسَّوا گوشت: ”منا مرد نیست.“
 ایسایا گوشت: ”راست گوشتی که ترا مرد
 نیست، (۱۸) چیا که ترا پنچ مرد بوتگ و
 اے مرد که انون گوئن تئو زندگی کنت،
 تئی مرد نه انت. تئو راست گوشتی.“ (۱۹)
 جنینا درآینت: ”او واجه! من چو گندان که
 تئو نبیے ائی.“ (۲۰) مئی پت و پیرکان همه
 کوھئی سرا ابادت کرتگ، بله شما یهودی

ګوښت که باید انت هدا اورشلیما إبادت
 کنگ بیت. “ (۲۱) ایسایا گوشت: ”بانک!
 باور کن، وهدے کئیت که شما هداین پتا نه
 اے کوھئے سرا پرستش کنیت و نه
 اورشلیما. (۲۲) شما سامری هماییا پرستش
 کنیت که نزانیتی، بله ما هماییا پرستش
 کنین که زانیی، چیا که نجات چه یهودیان
 کئیت. (۲۳) یک وهدے کئیت و آ وهد انون
 بنگیج بوتگ که راست و برهکین پرستش
 کنوک هداین پتا گوّن روہ و راستی
 پرستش کنت، چیا که پت همه ڈولین
 مردمانی لوٹوک انت که آیئے پرستشا
 بکنت (۲۴) هدا روہ انت و هرگس که آییا
 پرستش کنت، ألما گوّن روہ و راستی
 پرستش بکنت. “ (۲۵) جنینا گوشت: ”من
 زانان که مسیه کئیت و هر وهدے که آ
 کئیت، مارا هر چیزا سرید کنت. “ (۲۶)
 ایسایا گوشت: ”من که گوّن تئو هبرا آن،
 من هما آن. “

۲۷) ھمے وھدا ایسائے مُرید پدا آتکنت.

وھدے دیستیش کہ ایسا گؤن جنینیا ھبرا
انت، ھئیران بوتنت. بلہ گسا جست نکرت
کہ چہ اشیا چے لوئے یا پرچا گؤن اشیا
ھبرا ائے. ۲۸) نون جنینا وتی کونزگ زمینا

ایر کرت، شہرا شت و گؤن مردمان
گوشتی: ۲۹) ”مردے ھست، من ھرچے
کرتگ، آئیا منا گوشتنت. بیایت بچاریتی،
بارین مسیہ نہ انت؟“ ۳۰) گڑا مردم چہ
شہرا در کپت و دیم پہ ایسایا آتکنت.

۳۱) اے نیاما مُریدان گؤن ایسایا
دزبندی کرت و گوشت: ”او استاد! چیزے
بور.“ ۳۲) بلہ آئیا گوشت: ”منا وراکے
ھست کہ شما آئیے بارئوا نزانیت.“ ۳۳)
مُریدان وت مان وتا گوشت: ”بارین، گسیا
پہ آئیا وراک آورتگ؟“ ۳۴) ایسایا گوشت:
”منی وراک اش انت کہ وتی دیم دئیو کئے
واھگا پورہ بکنان و آئیے کاران سرجم

بکنان. (۳۵) شما نگوشتِ که په روڼ و
 مؤشا انگت چار ماه پَشت کیتگ؟ بله من
 شمارا گوشتان که چمان چست کنیت و
 کِشاران بچاریت که انون په روڼا رستگ و
 تئیار انت. (۳۶) رنوک وتی مزا گیت و په
 ابدمانین زندا بر و سمرے مچ کنت تانکه
 کِشوک و رنوک هوریگا گل و شادان ببت.
 (۳۷) ادا اے هبر راست انت که یگے کِشیت
 و دگرے روڼ کنت. (۳۸) من شمارا رنوان
 دات که هما بر و سمرانی واهند بییت که
 شما په آیان هچ زهمته هم نگشتگ. دگران
 زهمت گشتگ و شما چه آیانی کارا نپ و
 سوټ گیتگ.

(۳۹) چه آ شهرے سامریان بازیڼیا
 پمیشکا ایسائے سرا ایمان آورت که آ جنینا
 گواهی داتگ و گوشتگات: ”هر چیزے که
 من کرتگ، آیا منا گوشتنت.“ (۴۰) گزا
 سامری ایسائے کرا آتکنت و دزبندی اش

کرت کہ مئے کِرا بدار۔ ایسایا تان دو روچا
 همودا داشت و (۴۱) بازیئیا آییئے ہبر
 گوڙ داشتنت و ایمانش آورت۔ (۴۲) گوڙ آ
 جنینا گوشتیش: ”نون ما ایوکا تئی
 ہبرانی سئوبا باور کنگا نہ این، ما وت ہم
 اے مردئے ہبر اشکتگ انت و دلجم این کہ
 اے پہ راستی جہانئے رگینوک انت۔“

شاہی منسبداریئے چکئے ذرہبکشی

(۴۳) دو روچا رند، ایسا چہ اوڈا در کیت
 و جلیلا شت۔ (۴۴) ایسایا وت گوشتگات
 کہ ہچ نبیا وتی جندئے شہر و ہنکینا ازت
 نبیت۔ (۴۵) بلہ و ہدے جلیلا رست، جلیلیان
 و شاتک کرت، چیا کہ ائییدئے روچان آ
 اورشلیما بوتگ انتت و اوڈا آییئے کرتگین
 کارش دیستگ انتت۔

(۴۶) ایسا پدا جلیلئے میتگ کانایا شت،
 همودا کہ آپی شراب کرتگ انتت۔ شاہی

مَنَسَبدارے هست اَت کہ بچگی کَپرناھومئے
 شہرا نادرہ اَت. (۴۷) وھدے آسہیگ بوت
 کہ ایسا چہ یھودیھا جلیلا آتکگ، آیئے کِرا
 آتک و دزبندی ای کرت کہ کَپرناھوما بیا و
 منی نادرہیئن چکا برکین کہ مرگی انت.
 (۴۸) ایسایا گوشت: ”شما تان مؤجزہ و
 اَجَبَتین نشانی نگندیت، هچ پیما ایمان
 نیاریت.“ (۴۹) مَنَسبدارا گوشت: ”او

واجه! چکئے مرگا پیسر بیا.“ (۵۰) ایسایا
 گوشت: ”برئو، تئی چک نمریت.“ آ مردا
 ایسائے ہبر باور کرت و وتی لوگا شت.

(۵۱) انگت لوگا نرستگات کہ نئوکران
 راھئے نیما دیست و ھال دات: ”تئی چک
 دراہ بوت.“ (۵۲) آیا جست کرت: ”چہ
 وھدا گھتر بوتگ؟“ آیان گوشت: ”زی
 نیمرؤچئے یگا تپا یلہ داتگ.“ (۵۳) پتا زانت
 اے ھما وھد اَت کہ ایسایا گوشتگات کہ
 تئی چک نمریت. گزا آیا وت گوئن لوگئے

سَجَّهَيْنَ مردمان ایسائے سرا ایمان آورت.
(۵۴) اے ایسائے دومی اَجَبَتَيْنَ نشانی ات و
هما وهدا کرتی کہ چہ یهودیہا جلیلا
آتکگات.

ناجوڑین مردیئے ذرہبکشی

(۱) چیزے وهدا رند، یهودیانی یک
ائییدے ات و ایسا اورشلیما شت. (۲)
اورشلیما، دروازگیئے نزیگا کہ آیا پسے
دروازگ گوشنت، هئوزے هست انت کہ
آییئے چپ و چاگردا پنچ ائیوان انت.
آرمایی زبانا اے هئوزا بئیت هسدا گوشنت.
(۳) اوڊا بازیں آجز و نادرہے وپتگات کہ
کور و لنگ و مند انت.

(۵) اوڊا مردے هست ات کہ آییئے
ناجوڑیا سی و هشت سال ات. (۶) وهدے
ایسایا دیست کہ آ مرد اوڊا کپتگ و زانتی
کہ کوہنیں نادرہے، گوشتی: ”تئو لوٹئے

وَشَّ و دَرَاه بئے؟“ (۷) آ نادرہا گوشت:
 ”او واجہ! وھدے آپ رُمبیت و رُوان بیت،
 گسے نیست کہ منا ھئوزا دئور بدنت. تان
 من و تا برسینان، دگرے پیسرا آپا مان
 دنت.“ (۸) ایسایا گوشت: ”پاد آ، وتی
 نیپادان بزور و برئو.“ (۹) آ مرد دَرَاه بوت،
 وتی نیپادی زرتنت و راہ گیت.

اے رُوج شَبْتئے رُوج ات. (۱۰) پمیشکا
 یھودیان گون دَرَاه بوتگین مردا گوشت:
 ”مرُوجی شَبْتئے رُوج انت، ترا وتی
 نیپادانی چست کنگئے ھک نیست.“ (۱۱)
 گوشتی: ”آ مردا کہ منا دَرَاه کرت، گوشتی:
 ’وتی نیپادان بزور و برئو.“ (۱۲) جُسْتِش
 کرت: ”آ مرد کئے انت کہ ترا گوشتگی کہ
 وتی نیپادان بزور و برئو؟“ (۱۳) بلہ دَرَاه
 بوتگین مردا نزانن کہ آ کئے ات. چیا کہ
 اوڈا مردم مچ آنت و ایسا مچیئے تھا
 شتگات.

رَندا ایسایا اے مرد مزین (۱۴)

پرستشگاہا دیست، گوشتی: ”بچار، نون
کہ تئو ذراہ بوتگئے، چہ اد و دیم گناہ
مکن. چُش مبيت کہ گنترین بلاھے تئی
سرا بکپیت.“ (۱۵) نون مرد شت و گوَن
یہودیان گوشتی: ”آیا کہ منا ذراہ و
سلامت کرت، آ ایسا ات.“

یہودیان ایسائے آزار دئیگ پندات (۱۶)
کرت، چیا کہ آیا شَبَتئے روچا چُشین کار
کرتنت. (۱۷) بلہ ایسایا گوَن آیان گوشت:
”منی پت انگت کارا انت، من ہم کار
کنان.“ (۱۸) چہ اے ہبران، یہودیان پہ
آییئے کُشگا گیشتر تچ و تاگ کرت. چیا کہ
شَبَتئے ہکمئے پرؤشگا آبیڈ، آیا ہدا ہم
وتی جندئے پت گوشت و اے ڈئولا، وتا
گوَن ہدایا برابری کرت.

ہدائے چُکئے اہتیار

۱۹ گڑا ایسایا گوشت: ”شمارا راستین
 گوشان، چک و تسرا هچ کارے کرت نکنت،
 پتے کاران گندیت و آیانی رندگیریا کنت.
 هر کارے که پت کنت، چک هم هما کارا
 کنت. ۲۰ چیا که پت چکا دوست داریت
 و هرچه که وت کنت، چکا هم سوچ دنت.
 چکا دگه مسترین کار هم سوچ دنت تانکه
 شما هئیران و هبکه بیئت. ۲۱ هما پیما
 که پت مردگان زندگ کنت و آیان زند
 بکشیت، چک هم هرگسا که بلوئیت زندگ
 کنت. ۲۲ پت هچگسیئے سرا شور و
 هکمه نبریت، آیا وتی دادرسیئے سجھین
 اهتیار چکئے دستا داتگ انت، ۲۳ تانکه
 سجھین مردم هما ڈولا که پتا ازت دینت،
 چکا هم ازت بدینت. گسه که چکا ازت
 دنت، پتا هم ازت دنت، چیا که چکئے
 دیم دیوک پت انت.

۲۴ شمارا راستین گوشان، هرگس که

منی هبرا بِشكنت و منی دیم دئیوڪئے سرا
ایمان بیاریت، ابدمانین زندئے واهند بیت
و هچبر میاریگ کنگ نبیت، بزان آ چه
مرکا گوستگ و زندا سر بوتگ. (۲۵) باور
کنیت، یک وهدے کنیت و اے وهد انون
بُنگیج بوتگ که مُردگ هُدائے چُکَّے تئوارا
اشکنت و هرگس که بِشکنت پدا زندگ
بیت. (۲۶) چیا که هما ڈئولا که پت

زندمانئے سرچمگ انت، چُکا هم اے واک و
توانی داتگ که زندمانئے سرچمگ ببیت.

(۲۷) پتا دادرسیئے اهتیار هم چُکَّے دستا

داتگ، چیا که آ انسانئے چُکَّ انت. (۲۸-۲۹) چه

اشیا هئیران و هَبَگه مبیّت، چیا که یک

وهدے کنیت که سجّهین مُردگ آییئے

تئوارا اشکنت و چه وتی گبران در کاینت.

نیک کار دیم په ابدمانین زندا رئونت و

بدکار دیم په میاریگ بیگا. (۳۰) من

وتسرا کارے کرت نکنان، هر چیزے که من

اشکتگ، هماییئے بُنیادا دادرسی کنان و

منی دادرسی برهک انت، پرچا که من وتی

دلئے واہگانی سَرجم کنگئے پد و رندا
نہ آن، وتی دیم دئیوؤکئے واہگانی سَرجم
کنگئے پد و رندا آن.

ایسائے بارئوا گواہی

(۳۱) اگن من وتی بارئوا وت گواہی
بدئیان، منی گواہیا اِہتبار و آرزشے نبیت.
(۳۲) بلہ دگرے هست اِنت کہ منی بارئوا
گواہی دنت و من زانان کہ منی بارئوا
آییئے گواہی راست اِنت. (۳۳) شما وتی
کاسد یھیائے کِرا رئوان دانت و منی بارئوا
آییئے داتگین گواہی ہم راست ات. (۳۴)
من مردمانی گواہیا نَمّان، پہ شمئے رَکّینگا
اے ہبرانِ گوشان. (۳۵) یہیا رُؤکین چراگے
ات و رُژنی تالان کرت و شما ارادہ کرت کہ
پہ کمین و ہدیّا آییئے نورئے تھا گل بیّت.

(۳۶) بلہ منا چہ یھیایا مسترین شاہد
ہست. ہمے کار کہ پتا منی دستا داتگان

کہ سَرَجِمِش بکنان و من سَرَجِمِش کنان،
ہمے کار منی شاہد اَنَت کہ منا پتا رِئوان
داتگ. (۳۷) ہما پتا کہ منا رِئوان داتگ، آیا

وت منی برئوا شاہدی داتگ. شما ہچبر
آییئے تئوار نہ اِشکتگ و آ ندیستگ و (۳۸)
آییئے ہبر شمئے دلا نِنَدیت، چیا کہ شما
آییئے رِئوان داتگِینئے سرا ایمان نئیاریت.
(۳۹) شما پاکین کتابان پَت و پوَل کَنیت و

وانیت، چیا کہ شمئے ہئیالا اِشانی تھا
شمارا اَبَدمانین زَنَد رَسیت. ہمے پاکین
کتاب منی بارئوا گواہی دئینت، (۴۰) بلہ
شما نلوؤئیت منی کِرا بیایت و شمارا اے
زَنَد برسیت.

(۴۱) من مردمانی داتگین ستا و اِزتا
نزوران. (۴۲) شمارا جاہ کاران و زانان کہ
ہُدائے مہر شمئے دلا نیست اِنَت. (۴۳) من
وتی پتئے نامئے سرا اَتکگان و شما منا
نَمَیت، بلہ اگن گسے وتی جندئے ناما

بیئیت، آییا مَنیّت. (۴۴) شما چہ یکدگرا
مَرنی و اِزّت زوریّت، بلہ آ اِزّت کہ چہ
هُدائے نیّمگا کئیت، آییئے شوہازا نہ ایت.
گُرا چوّن ایمان آورت کئیت؟

(۴۵) گُمان مکنیّت کہ من پتئے دیما
شمارا مئیارِیگ کُنان. اے موسّا اِنّت کہ
شمارا مئیارِیگ کُنت، ہما موسّا کہ شما
آییئے سرا اُمیّت بستگ. (۴۶) اگن شمارا
موسّائے سرا ایمان بوتیّن، شمارا منی سرا
ہم ایمان بوتگات، چیّا کہ آییا منی بارئوا
نبشتگ. (۴۷) بلہ شما کہ آییئے نبشتہ
کرتگیّنان باوَر نکنیّت، منی ہبران چوّن
باوَر کئیت؟“

پنچ ہزار مردما وراک دئیگ

(مَتّا ۱۴: ۱۳-۲۱؛ مَرکاس ۶: ۳۲-۴۴؛ لوکا ۹: ۱۰-۱۷)

(۱) رَندا، ایسا جلیئے مَرن گورم بزان
تِبریہئے مَرن گورمئے آ دستا شت. (۲)

مردمانی مزنین رُمبے آییئے رَندا کیت، چیا
کہ آیان اے مؤجزہ و اَجَبَتین نشانی
دِیستگ آتنت کہ ایسا نادرهان ذِراہ کنت.

۳ گڑا ایسا کوھئیئے سرا سر کیت و گوَن

وتی مُریدان همؤدا نِشت. ۴ یهودیانی
سَرگوزئے ائیید نَزیک آت.

۵ وهدے ایسایا چم چست کرتنت و

دِیست کہ مردمانی مُچیے دیم پہ آیا
پیڈاک اِنْت، گوَن پِلیپُسا گوشتی: ”نان چہ
کجا بزورین کہ اے مردم وراک بَورنت؟“

۶ ایسایا اے ہبر پہ آییئے آزمائش کنگ

و چکا سگا گوشت، چیا کہ وت زانتی منا

چے کنگی اِنْت. ۷ پِلیپُسا گوشت: ”دو

سَد دینارئے نان ہم بس نبیت، ثرے هرگس

گَمک گَمک بوارت.“ ۸ چہ آییئے مُریدان

یگے کہ نامی اَنذریاس آت و شَمون پِثرُسئے

برات آت، گوشتی: ۹ ”بچکے همدا اِنْت

کہ پنچ جنوین نغن و دو ماہیگی گوَن، بلہ

پہ اینچک مردما چے بنت؟“ (۱۰) ایسایا
 گوشت: ”مردمان پِنْداریْنِیت.“ آ جاگھا
 بازین کاه و سبزگے رُستگَات. مردم همودا
 نِشتنت. چہ آیان کِساس پنج هزار مردین
 آتنت. (۱۱) ایسایا نِگن زرتنت، هُدائے
 شُگری گیت و نِشتگین مردمانی سرا بهری
 کرتنت، ماهیگ هم اَنچش. هرکسا
 همینچک کہ لوُت، داتی.

(۱۲) وهدے سَجْهینان سیر کرت، گوَن
 مُریدان گوشتی: ”سر آتکگین ٹُگران
 بچنِیت و یکجاه کنِیت کہ زئوال مِبت.“
 (۱۳) گُرا ٹُگرش چت و یکجاه کرتنت. آ
 پنچین جنوین نِگن کہ مردمان وارتگ آتنت،
 چہ آیانی سر آتکگین ٹُگران دوازده سِپت
 پُر بوت. (۱۴) مردمان کہ ایسائے اے
 مؤجزه و اَجَبَتین نشانی دیست، گوشتِش:
 ”پہ راستی، اے هما واده داتگین نبی انت
 کہ جهانایگی ات.“ (۱۵) ایسایا زانت کہ

مردم منا په زور برگ و بادشاه کنگ لوئنت،
پمیشکا پدا چه مردمان دور بوت و تهنا
کوها شت.

ایسا آپئے سرا گام جنت

(مَتَا ۱۴: ۲۲-۳۳؛ مَرکاس ۶: ۴۵-۵۱)

۱۶ بیگاها مُرید دیم په گورما شتنت.

۱۷ بوجیگیا نشتنت و گورمئے آدستا،

دیم په کپرناھوما راه گیتنت. نون تھار
بوتگات و ایسا انگت آیانی کِرا

نئیاتکگات. ۱۸ ترندیڼ گواتے کَشگا ات و

چئول و مئوج چست بوتنت. ۱۹ وهدے

کِساس پنچ تان شش کیلومیترا هُولیگ
جنانا دیم شتنت، ایسا ایش دیست که آپئے
سرا گام جنان، دیم په بوجیگا پیداک انت.

۲۰ تُرسِتَش. بله ایسایا گوشت:

”مُرسِیت، اے من آن.“ ۲۱ انچو که

مُریدان لوئنت آییا بوجیگا سوار بکننت،
بوجیگ منزلا سر بوت.

(۲۲) اے دگہ روچا، ہما مردم کہ
 گورمئے آ دستا منتگ آتنت، سرپد بوتنت کہ
 چہ ہما بوجیگا ایبد کہ مرید سوار
 بوتگ آتنت، دگہ بوجیگ اوڈا نبوتگ. ایسا آ
 بوجیگا سوار نبوتگ آت و مرید بے آیا
 شتگ آتنت. (۲۳) رندا، دگہ لہتین بوجیگ
 چہ تبریہا ہما جاگھا آتک و رست کہ اوڈا
 ہداوندین ایسایا ہدائے شگر گیتگ آت و
 مردمان نان وارتگ آت. (۲۴) وھدے مردمان
 دیست کہ نہ ایسا اوڈا انت و نہ آیئے
 مرید، ایسائے شوہازا بوجیگان سوار
 بوتنت و دیم پہ کپرناھوما شتنت.

ایسا زندئے نان انت

(۲۵) وھدے ایسا اش گورمئے آ دستا
 دیست، گوشتیش: ”استادا! تئو کدی ادا
 آتکگئے؟“ (۲۶) ایسایا آیانی پسئوا گوشت:
 ”شمارا راستین گوشان، اے ہاترا منا
 شوہاز نکنگا ایت کہ شما منی مؤجزہ و

أَجَبَتَيْنِ نَشَانِي دِي سَتِگَ اَنَت، پَمِيشْکَا مَنَا
 شَوَهَا ز کَنگَا اِيْت کِه شَمَا نَان وَارَت وَ سِير
 کَرَت. (۲۷) بَلِه پِه اے زَنُوَال بِيُوکِيْن وَرَاکَا
 جُهَد مَکْنِيْت، پِه هَمَا وَرَاکَا جُهَد بَکْنِيْت کِه
 اَبْدَمَانِيْن زِنْدَ بَکْشِيْت، پِه هَمَا وَرَاکَا کِه
 اَنَسَانِيْ چُکَّ شَمَارَا دَنْتِي. چِيَا کِه هُدَايْن
 پَتَا اِيِيْ سَرَا وَتِي رَزَامَنْدِيِي مَهْر جَتِگَ.“
 (۲۸) گَزَا جُسْتِش کَرَت: ”مَا چَوْن هَمَا کَارَان
 سَرَجَم بَکْنِيْن کِه هُدَا اِش چِه مَا لَوْثِيْت؟“
 (۲۹) اِيَسَايَا پَسَّو دَات: ”آ کَارَا کِه هُدَا چِه
 شَمَا لَوْثِيْت، آ کَار اِش اِنَت: هَمَا گَسَّي سَرَا
 اِيْمَان بِيَارِيْت کِه هُدَايَا رَاه دَاتِگَ.“ (۳۰)
 اِيَان گَوَشْت: ”تَو چَوْنِيْن أَجَبَتَيْنِ نَشَانِي
 پِيَش دَارِي کِه مَا بَگَنْدِيْن وَ تِيِي سَرَا
 اِيْمَان بِيَارِيْن؟ چِه کَنْي؟“ (۳۱) مِي پَت وَ
 پِيرْکَان گِيَا بَانَا مَن وَارَت، اَنچَش کِه پَاکِيْن
 کِتَاب گَوَشِيْت: »اِيِيَا چِه آسَمَانَا نَگَن
 رَنُوَان دَات کِه بَوْرَنْت.“

۳۲ گڑا ایسایا گوشت: ”شمارا راستین

گوشان، اے موسا نہ ات کہ شمارا چہ
آسمانا ایڑ آتگیں نگنی دات. اے منی پت
انت کہ چہ آسمانا آسلیگیں نانا شمارا

۳۳ بکشیت. چیا کہ ہدائے نان ہما انت
کہ چہ آسمانا ایڑ کئیت و جھانا زند دنت.

۳۴ نون گوں آیا گوشتش: ”او واجہ! اے
نانا مدام مارا بدئے.

۳۵ ایسایا گوشت: ”زندئے نان من آن.

ہرگس کہ منی کرا کئیت، ہچبر شدیگ
نبیت. ہرگس کہ منی سرا باور کنت، ہچبر
تئیگ نبیت. ۳۶ بلہ ہما ڈئولا کہ گوشتن،

شما منا دیستگ و انگت باور نکئیت. ۳۷ آ

سجھینان کہ پت منا دنت، آ منی کرا
کایت. ہرگس کہ منی کرا کئیت، من آیا
ہچبر چہ وت دور نکان. ۳۸ من پہ وتی
جندئے واہگانی سرجم کنگا چہ آسمانا ایڑ
نئیاتکگان، آتکگان کہ وتی دیم دئیوکئے

واھگان سَرجم بکنان. (۳۹) منی دیم
 دئیو کئے واھگ انت کہ ہما مردم کہ آیا
 منا داتگ انت، چہ آیاں یگے ہم چہ منی
 دستا مرئوت و آہرتئے روچا آیاں پدا زندگ
 بکنان. (۴۰) چیا کہ منی پتئے واھگ ہمیش
 انت کہ ہرگس کہ چکئے نیمگا دلگو ش
 کنت و آییئے سرا ایمان کاریت، ابدمانین
 زندئے واھند بیت و من آ مردما آہرتئے
 روچا زندگ کنان.

(۴۱) گڑا یھودیان آییئے سرا ایراد گرگ
 و نرنڈگ بندات کرت، چیا کہ آیا
 گوشتگات: ”من ہما نان آن کہ چہ آسمانا
 ایر آتکگ.“ (۴۲) آیاں گوشت: ”اے مرد
 ایسپئے چک ایسا نہ انت؟ ما وہ اشیئے پت
 و ماتا زانیں. گڑا چوَن گوشت کہ من چہ
 آسمانا ایر آتکگان؟“ (۴۳) ایسایا آیانی
 پسؤوا گوشت: ”وت مان و تا ایراد گرگ و
 نرنڈگا بند کنیت.“ (۴۴) گس تان ہما وھدا

منی کِرا آتک نکنت کہ پت، بزان منی دیم
دئیوک آیا منی نیمگا میاریت. هرگس کہ
کئیت، من آیا آهرتے روچا زندگ کنان.

۴۵) نبیانی کتابان نبیسگ بوتگ: »

’سجھین چہ ہدایا تالیم گرت.‘ هرگس
کہ پتے ہبران بشکنت و چہ آیا تالیم
بگیپت، منی کِرا کئیت. ۴۶) گسا پت

ندیستگ ابید چہ ہمایا کہ چہ ہدائے کِرا
آتکگ. ۴۷) شمارا راستین گوشان، آ کہ

ایمان کاریت ابدمانین زندئے واہند بیت.
۴۸) زندئے نان من آن. ۴۹) شمئے پت و

پیرکان گیابانا من وارت، بلہ انگت مرتنت.
۵۰) چہ آسمانا ایر آتکگین نان اش انت،

شمئے دیما انت. هرگس کہ اشیا بوارت،

نمریت. ۵۱) من ہما زند بکشوکیں نان آن
کہ چہ آسمانا ایر آتکگ. هرگس کہ اے نانا
بوارت، تان ابد زندگ مانیت. اے نانا کہ من
دئیان، منی جندئے جسم و جان انت کہ پہ
جہانئے مردمانی زندا ندری کنان.“

٥٢) نون يهوديان په جيړه و ديجاڪ

وت مان و تا گوشت: ”اے مرد چوَن وتی

جسم و جانا دنت که ما بورینی؟“ ٥٣)

ایسایا گوشت: ”شمارا راستین گوشان،

اگن شما انسانئ چکئ جسم و جانا

مئوریت و آیئ هؤنا منوْشیت، ابدمانین

زندا سر نبیت. ٥٤) هرگس که منی جسم و

جانا بوارت و منی هؤنا بنوْشیت، ابدمانین

زندئ واهند بیت و آهرتئ روْچا من آیا

زندگ کنان. ٥٥) چیا که منی جسم و جان

اسلیگین وراک و منی هؤن اسلیگین

نوْشاپ انت. ٥٦) هرگس که منی جسم و

جانا بوارت و منی هؤنا بنوْشیت، آ منی دل

و درونا مانیت و من آیئ دل و درونا.

٥٧) آنچو که نمیرانین پتا منا رئوان

دات و من آیئ برکتا زندگ آن، همه پئما

هرگس که منی جسم و جانا بوارت، منی

برکتا زندگ مانیت. ٥٨) اے نان که چه

آسمانا اَیْر آتکگ، آ نڱنئ پئِما نه اِنْت که
 شَمئِ پت و پیرُکان وارت و اَنگت مُرتنت،
 چِیا که هرگس که اے نانا بوارت، تان اَبَد
 زندگ مانیت۔“ (۵۹) ایسایا اے چیزِ هما
 وهدا گوشتنت که کَپرناهومئِ کَنیسَها
 تالیم دئیگا اَت۔

پِترُسئِ مَنگ و گواهی

(۶۰) اے هبرانی اِشکنگا رند آییئِ بازیِن
 مُریدیا گوشت: ”اے گرانِین هبرئِ، اِشیا
 کئِ مَنّت کنت؟“ (۶۱) وهدئِ ایسایا دیست
 که مُرید اے هبرئِ سرا نُرندگا اِنْت،
 گوشتی: ”شمارا اے هبر تئورینیت؟“ (۶۲)
 اگن انسانئِ چُکا بگندیّت که وتی
 پیسریگِین جاگها بُرزاد رئوت، گُزا چے
 کنیت؟ (۶۳) روہ اِنْت که زِنَد دنت، هَدّ و
 گوشتا پایدگے نیست۔ اے هبر که من گوَن
 شما کرتنت، روہ و زِنَد اِنْت۔ (۶۴) بله چه
 شما لهتینا ایمان نیست۔“ چِیا که آ مردم که

ایمانِش نیست ات، ایسایا چه بنداتا پجّاه
 اورتنت و زانتی که کئے منا دروھیت و
 دژمنانی دستا دنت. (۶۵) گڑا گوشتی:
 ”پمیشکا من گوشت که گسّ منی کِرا آتک
 نکنت، تان وهدے که منی پت آیا ایمان
 مَبکشیت.“

(۶۶) چه اد و رند، بازیّن مُریدیّا ایسا یله
 دات و نون آییئے همراه نبوتنت. (۶۷) گڑا
 ایسایا چه وتی دوازدهیّن کاسدان جُست
 کرت: ”باریّن، شما هم منا یله دئیگ
 لوئیّت؟“ (۶۸) شَمون پِثرسا پَسّو دات: ”او
 هُداوند! کئی کِرا برئوین؟ ابدمانیّن زندئے
 گال و هبر تئی کِرا آنت و (۶۹) مارا باور
 انت و زانیّن که تئو هما پاکین ائے که هُدایا
 در چتگ.“ (۷۰) ایسایا گوشت: ”من شمارا
 گچین کرت، دوازدهیّن گچین کرتنت، بله
 پدا هم چه شما یگے اِبلیسے.“ (۷۱) آییئے
 مکسد شَمون اِسگریوتیئے چکّ یهودا ات.

بِلْ ثَرِے آ چہ دوازدهینان یگے آت، بلہ آییا
رندا ایسا دُرُوہِت و دژمنانی دستا دات.

ایسا گۆن براتان

① رندا، ایسایا جلیلا ثَر و تاب کرت.
یہودی آییئے کۆشئے رندا آتنت، پمیشکا
نلوؤتتی یہودیہا بمانیت. ② آنچش کہ
یہودیانی کاپارانی ائیید نَزیک بوت، ③
ایسائے براتان گۆن آییا گوشت: ”اے جاہا
یلہ کن و یہودیہا برئو تانکہ تئی مُرید
ہما کاران بگندنت کہ تئو کنئے. ④ گسے
کہ نامدارئ لوؤیت، چیرکایی کار نکنت.
تئو کہ اے کاران کنئے، بِلْ کہ سَجھین دنیا
ترا بگندیت.“ ⑤ چیا کہ براتان ہم آییئے
سرا ایمان نیست آت.

⑥ ایسایا گۆن آیان گوشت: ”منی
وہد آنگت نیاتکگ، بلہ پہ شما هر وہد شَر
انت. ⑦ دنیا چہ شما نَپرت کرت نکنت

بله چه من نَپَرْت کنت، چیا که من دنیائے
 مردمانی بارئوا گواهی دئیان که آیانی کار
 سِلّ آنت. ۸ شما اے ائییدا برئویت، من
 اے ائییدا نئیایان، چیا که منی وهد انگت
 نرستگ. ۹ ایسایا اے هبر گوّن آیان
 گوشت و جلیلے دمگا داشتی.

ایسا اورشلیما رئوت

۱۰ ایسائے برات که ائییدا اورشلیما
 شتنت، رندا آییئے جند هم همؤدا شت، بله
 مردمانی چمدیدا نشت، چیرکایی شت.
 ۱۱ ائییدئے روچان، یهودی آییئے شوهازا
 آنت و جست و پُرسش کرت که آ کجا
 انت؟ ۱۲ آییئے بارئوا مردمانی نیاما
 بازیّن گپے چیرکایی ترگا ات. لهتین گوشگا
 ات: ”آ شرین مردے.“ دگه لهتین گوشگا
 ات: ”مردمان گمراه کنت.“ ۱۳ بله چه
 یهودیانی ترسا، گسا مردمانی دیما آییئے
 بارئوا هچ نگوشت.

(۱۴) ائیدئے نیامی روچان، ایسا مزین
 پرستشگاہا شت و مردمانی تالیم دئیگا
 گلائش بوت. (۱۵) یهودیان پہ ہئیرانی
 گوشت: ”اے مردا نئوانتگ، اینچک
 زانتکاری چہ کجا آورتگی؟“ (۱۶) ایسایا
 آیانی پَسَّوَا گوشت: ”منی تالیم منی
 نہ آنت، منی دیم دئیو کئیگ آنت. (۱۷)
 هرگس کہ هُدائے واهگان سَرجم کنگ
 بلوئیت، زانت کہ منی تالیم هُدائیگ آنت یا
 من چہ وت هبرَ کنان. (۱۸) هرگس کہ چہ
 وت هبرَ کنت، پہ وتی مزنئیے پیش دارگا
 هبرَ کنت. بلہ آگس کہ وتی دیم دئیو کئے
 شان و شوکتئے لوٹوگ بیت، تچکین
 مردمے و آییئے هچ چیز ناراست نہ آنت.
 (۱۹) موسایا شمارا شَریت نداتگ؟ آنگت
 چہ شما هچگس شَریتا دارگا نہ آنت. پرچا
 منا کُشگ لوئیت؟“

(۲۰) مردمان گوشت: ”ترا جئے پر آنت،

کئے ترا کُشیت؟“ (۲۱) ایسایا آیانی پَسَّوَا
گوشت: ”من تھنا یک کارے کرتگ و شما

سَجَّهَین چو ھئیران و ھَبَّگه ایت. (۲۲)

موسایا سُنَّت کنگئے رسم شمارا دات،
پمیشکا شما شَبَّتئے رُوچا وتی مردین چُگان
سُنَّت کنیت. البت، اے رسم چہ موسایا
بُنْگِیج نبوتگ، چہ کئومئے پت و پیرکان
بُنْگِیج بوتگ. (۲۳) نون اگن پہ موسائے

شَرِیتئے نیرؤشگا شما شَبَّتئے رُوچا
مردین چُگان سُنَّت کنیت، چیا منی سرا
زھر گپتگیّت کہ من شَبَّتئے رُوچا یک
مردمے سَرَجما ذراہ کرتگ؟ (۲۴) زاھرا
مچارِیت و پئیسله مکنیت، وتی شئور و
ھُکمان پہ اِنساپ بېرِیت.

ایسا کئے اِنْت؟

(۲۵) گُڑا اورشَلیمئے لھتین مردم گوشتگا
لگت: ”اے ھما نہ اِنْت کہ اِشیئے کُشگئے
رَندا اِنْت؟ (۲۶) بچارِیت، مردمانی دِیما ھبر

ڪنگا اِنْت و ڪَس اِشيا هِچ نِگوشيت. بلڪين
راجئ سرؤڪ اے نتيجها رستگ اِنْت كه اے

هما واده داتگين مَسِيه اِنْت؟ (۲۷) ما زانين

كه اے مرد چه ڪجام هَند و دَمگا اِنْت، بله
وهده مَسِيه ڪئيت، هچڪَس نِزانت كه چه

ڪجا ڪئيت. (۲۸) پميشڪا، وهده ايسا

مزين پرستشگاها مردمان تاليم دئيجا اَت،

گُون بُرزين تئواريا گوشتي: ”شما منا پِجَاهَ

ڪاريت و زانيت كه چه ڪجا اَتڪگان، بله من

چه وتي نيِمگا نئياتڪگان، مني ديم دئيوڪ

هما راستين هُدا اِنْت و شما آيا زانيت.

(۲۹) من آيا زانان، چيا كه چه آيئ ڪِرا

اَتڪگان و همايا منا راه داتگ. (۳۰) همے

وهدا آيان لوُت كه ايسايا دزگير بڪنت،

بله هچڪسا آيئ نيِمگا دست نشهارت،

پرچا كه آيئ وهده اِنْت نِزانت. (۳۱)

چه مَچيئ مردمان بازينيا آيئ سرا ايمان

هم اورت و گوشت: ”وهده مَسِيه ڪئيت،

چه اے مردا گيشتر مؤجزه و اَجَبَتين

نشاني پيش داريت؟“

(۳۲) اے گپ و ہبر کہ مردمان چیرکایی
 ایسائے بارئوا کرتنت، پریسیان اشکتنت.
 گڑا پریسی و مزنیں دینی پیشوایان پہ
 ایسائے دزگیر کنگا، پرستشگاہئے سپاہیگ
 رئوان دانتت. (۳۳) ایسایا گوشت: ”من پہ
 گمکین وھدیا شمئے کرا آن و رندا وتی دیم
 دئیوکئے کرا رئوان. (۳۴) شما منی شوہازا
 گردیت، بلہ منا در گیتک نکنیت و آ جاھا
 کہ من رئوان، شما آتک نکنیت.“ (۳۵) گڑا
 یھودیان گون یکدگرا گوشت: ”کجا رئوت
 کہ ما آیا در گیتک نکنیں؟ بارین مئے ہما
 مردمانی کرا رئوت کہ یونانیانی نیاما
 شنگ و شانگ انت و اوڈا یونانیان ہم
 تالیم دنت؟ (۳۶) اے ہبر کہ آیا گوشت:
 ’شما منی شوہازا گردیت، بلہ منا در گیتک
 نکنیت‘ و ’آ جاھا کہ من رئوان، شما آتک
 نکنیت‘، آییئے اے ہبرئے مکسد چے انت؟“

۳۷) ائبيدئے آھري و مسترئين روچا،

ايسا اوشتات و په برزتئواري گوشتي:
”اگن گسے تئيگ انت، مني کرا بيئيت و آپ

بوارت. ۳۸) هما ڈئولا که هدائے پاکين

کتاب گوشت، هرگس که مني سرا باور
کنت، زندايئے کئور چه آيئے دل و درونا
رُمنبت و تچنت.“ ۳۹) اے هبر آيا پاکين

روھئے بارئوا گوشت، هما پاکين روھ که
آيئے باورمندان رَسگي ات. ايسا يا انگت
شان و شئوکت نرستگات، پميشکا انگت
آيان پاکين روھ دئيگ نبوتگات.

مردمانی ناتپاکی

۴۰) گوڻ اے هبراني اشکنگا، لهتئين

مردم گوشگا لگت: ”په راستي اے مرد هما

واده داتگين نبي انت.“ ۴۱) دگه لهتينا

گوشت: ”اے مسيه انت.“ بازينا چش هم

گوشت: ”مَسِيه چه جَلِيلَا كُئِيت؟“ (۴۲)

پاڪين ڪتاب نگوڻشيت ڪه مَسِيه چه
داوودئ نسل و پدريچا بيت و چه آييئ
شهر بئيت لهما كُئِيت؟“ (۴۳) اے پئِما
ايسائے بارئوا مردمانى نياما ناتپاكيے ڪپت.
(۴۴) لهتينا لوٽت ڪه آييا دزگير بڪنتت، بله
هچگسا آييئ نيماگسا دست نشهارت.

يهودى سروڪانى ناباورى

رندا، پرستشگاهئے سپاهيگ، (۴۵)

پريسي و مزنين دينى پيشوايانى ڪرا پر
ترنتت. آيان چه سپاهيگان جست ڪرت:
”شما چيا ايسا نئياورتيگ؟“ (۴۶) سپاهيگان
گوشت: ”تان اے وهدي هچگسا اے مردئ
ڏولا هبر نڪرتگ.“ (۴۷) پريسيان گوشت:
”شما هم گمراه بوتگيت؟“ (۴۸) چه ڪئومئ
سروڪ و پريسيان يگيا آييئ سرا باور
ڪرتگ؟ (۴۹) بله مردمانى هما رُمب ڪه

شَرِيتَئِے بارئوا هِچَّ نَزانت، نالتِیے۔“ (۵۰)
 نیکو دیموس کہ وت چہ پَرِسیان یگے ات
 و پیسرا ایسائے کِرا آتکگات، گوشتی: (۵۱)
 ”بارِین، مئے شَرِیت مارا اِجازت دنت کہ
 گسیئے ہبرانی گوشت دارگ و کارانی زانگا
 پیسر، آیا مئیار بار بکنین؟“ (۵۲) آئیے
 پَسَّوَا گوشتِش: ”تئو ہم چہ جلیئے
 مردمان ائے؟ وت پَتَّ و پؤل کن و بچار،
 هِچَّ نبیے چہ جلیلا چست نبیت۔“

زَنہکارِین جنینِیئے بکشگ

۰ رندا هرگس وتی لوگا شت، (۱)
 بلہ ایسا زئیتونئے کوھا شت۔

۲ سَباہا ماہلہ ایسا پدا مزین
 پرستشگاھا آتک۔ سَجَّہین مردم آئیے چپ
 و چاگردا مِچَّ بوتنت۔ ایسا نشت و آیانی
 تالیم دئیگا لگت۔ (۳) ہمے وهدا شَرِيتَئِے
 زانوگر و پَرِسیان جنینِے آورت کہ زنائے

وهدا گرگ بوتگ آت. جنینش مردمانی دیما
اؤشتارینت. (۴) گوڻ ایسایا گوشتیش: ”او

استادا! اے جنین زنائے سرا گرگ بوتگ. (۵)

شریتئے تھا، موسایا مارا هکم داتگ که
اے پیئمین جنین الما سینگسار کنگ بینت.

بله تئو چے گوشتئے؟“ (۶) آیان اے هبر

پمیشکا کرت که ایسایا داما دئور بدئینت و
ایسا آنچین هبرے بکنت که میاربار بیت،
بله ایسا جهل بوت و گوڻ لنککا زمینئے

سرا چیزے نیسگا لگت. (۷) آیان که بار

بار جست کرت ایسایا سر چست کرت و
گوشتی: ”اولی سینگا هما بجنت که وت

هچ گناهی نکرنگ.“ (۸) پدا سری جهل

کرت و زمینئے سرا چیزے نیشتی. (۹)

گوڻ اے هبرئے اشکنگا، اولا کماش یک یگا
در آتک و شتنت و رندا اے دگه مردم. نون
بس ایسا و هما اؤشتاتگین جنین پشت

کپنت. (۱۰) ایسایا سر چست کرت و گوڻ

جنینا گوشتی: ”او بانک! مردم کجا شتنت؟

په تئیی مئیاربار کنگا یگے هم پَشت
 نکپت؟“ (۱۱) جنینا گوشت: ”نه واجه! گس
 پَشت نکپت.“ ایسایا گوشت: ”من هم ترا
 مئیاربار نکنان، برئو بله دگه برے گناه
 مکن.“

ایسا جهائے رُژن انت

(۱۲) ایسایا پدا گوَن مردمان هبر کرت،
 گوشتی: ”جهائے رُژن و نور من آن. گسے
 که منی رَندگیریا کنت، آییئے راه هچبر تهار
 نبیت و آ زندئے رُژناییئے واهند بیت.“ (۱۳)
 پَریسیان گوَن آییآ گوشت: ”تئو وتی بارئوا
 وت شاهدی دئیئے، پمیشکا تئیی شاهدیا
 اهتبارے نیست.“ (۱۴) ایسایا گوشت: ”بَلْ
 تُرے من په وتی جندا وت شاهدی بدئیان
 بله منی شاهدیا اهتبار هست، چیآ که من
 زانان چه کجا آتکگان و کجا رئوان، بله شما
 نزانیت من چه کجا آتکگان و کجا رئوان.
 شما گوَن انسانی چمے چاریت و (۱۵)

دادرسی کنیت، بله من هچگسئے بارئوا
 شئور و هُکم نَبْران. (۱۶) اگن شئور و هُکمے
 بَبْران هم، منی دادرسی بَرهک اِنْت، چیا که
 اے کارئے تها من تها نه آن، هما پت که منا
 راهی داتگ گوَن من هور اِنْت. (۱۷) شمئے
 شَریتا نیسگ بوتگ که دو مردمئے شاهدیا
 اهتبار هست. (۱۸) یگے من آن که په وتی
 جندا شاهدی دئیان و دومی شاهد هما پت
 اِنْت که منا راهی داتگ. (۱۹) آیان گوشت:
 ”تئی پت کجا اِنْت؟“ ایسایا پَسئو دات:
 ”شما نه منا زانیِت و نه منی پتا. اگن شما
 منا بزانتیِن، شما منی پت هم زانتگ اَت.“
 (۲۰) ایسایا اے هبر هما وهدا کرتنت که
 مزین پرستشگاها، هئیراتی زرانی پیتیئے
 نزیگا تالیم دئیگا اَت. گسا په آییئے دزگیر
 کنگا دست نشهارت، چیا که انگت آییئے
 وهد نرستگ اَت.

آ جاها که من رئوان، شما اَتک نکنیت

(۲۱) ایسایا یک برے پدا گوئن آیان

گوشت: ”مَن رِئوان و شما منی شوہازا
گردیت، بلہ وتی گناہانی تہا مریّت و آ

(۲۲) جاہا کہ مَن رِئوان، شما آتک نکنیت.“

یہودی وت مان وتا گوشگا لگنت: ”بلکین
وتا کُشگ لوئیت کہ گوشگا انت: ’آ جاہا کہ
مَن رِئوان شما آتک نکنیت.“

(۲۳) ایسایا گوئن آیان گوشت: ”شما چہ

اے جہلی جہانا ایت و من چہ بُری جہانا.
شما چہ اے دنیا یا ایت و من چہ اے دنیا یا

نہ آن. (۲۴) من پمیشکا شمارا گوشت کہ

وتی گناہانی تہا مریّت. اگن شما باور
مکنیت کہ من ہما آن، شما وتی گناہانی

تہا مریّت.“ (۲۵) آیان جُست کرت: ”تئو

کئے ائے؟“ ایسایا پَسئو دات: ”من ہما آن

کہ من چہ ہنداتا شمارا گوشت. (۲۶) منا

بازین ہبرے ہست کہ شمئے بارئوا بگویشان

و شمارا میاربار بکنان، بلہ منی دیم

دئیووک ہما راستینِ انت و من ہر چیزے
کہ چہ آییہ ایشکتگ، گون جہانا گوشانیش۔“

۲۷) آیان نزانٹ کہ پتے بارئوا ہبر کنگا

انت۔ ۲۸) پمیشکا ایسایا گوشت: ”وہدے

شما انسانے چکّ چہ زمینا چست کرت،
گرا زانیٹ کہ من ہما آن و وتسرا کارے
نکنان۔ ہما ڈئولا کہ پتا سوچ داتگ، ہما

ڈئولا ہبر کنان۔ ۲۹) منی دیم دئیووک گون

من گون انت، آییہ منا تھنا و ایوک نکرتگ،
چیا کہ من مدام ہما کاران کنان کہ آییہ گل

و شادان کننت۔“ ۳۰) چہ اے ہبرانی

اشکنگا، بازیئیا ایسائے سرا ایمان آورت۔

گلامی و آزاتی

۳۱) رندا، ایسایا گون ہما یہودیہان

گوشت کہ آییے سرا ایمانیش آورتگات:

”اگن منی ہبرانی سرا بوشتیت، پہ دل

منی مُرید ایت۔ ۳۲) ہما وہدی راستیا

زانیّت و راستی شمارا آزات کنت. (۳۳)

آیان گوشت: ”ما ابراهیمئے اولاد این و
هچبر کسیئے گلام نبوتگین. گرا تئو چوون
گوشتی که ’شما آزات بیّت؟‘ (۳۴) ایسایا
گوشت: ”شمارا راستین گوشتان، هرکس که
گناه کنت، گناهئے گلام انت و (۳۵) گلام
دایما واجهئے لوگا نمایت، بله چک دایما
مانیت. (۳۶) گرا، اگن چک شمارا آزات

بکنت، په راستی آزات بیّت. (۳۷) من زانان
که شما ابراهیمئے اولاد ایّت، بله منی
هبران شمئے دلا جاگه نیست، پمیشکا منی
کشگئے رندا ایّت. (۳۸) من هما چیزانی
بارئوا هبر کنان که وتی پتئے بارگاها
دیستگانّت و شما هما چیزانی سرا کار
کنیت که شما چه وتی پتا اشکتگانّت.“

(۳۹) آیان دراینت: ”مئے پت ابراهیم
انت.“ ایسایا گوشت: ”اگن شما ابراهیمئے
چک بوتینیت، شما هما کار کرتگانّت که

إبراهيما کرتگ. (۴۰) بله نون شما منى

كُشگئے رندا ايت، انچين مردمِيئے كُشگئے

رندا ايت كه راستين هبرى چه هدايا

اشكُتگ و شمارا سر كرتگ انت. ابراهيما

هچبر چُشين كارے نكرتگ ات. (۴۱) شما

وتى پتئے كاران كنيت. "اَيان گوشت: "ما

كيهر نه اين، مارا پتے هست، آهم هدايے

جند انت. (۴۲) ايسايا گوشت: "اگن هدا

شمئے پت بوتين، شما منا دوست

داشتگ ات، چيا كه من چه هماييئے نيِمگا
آتکگان و نون ادا آن. من وتسرا نثياتکگان،

هماييا منا ديم داتگ. (۴۳) چيا منى هبران

سَريد نبيت؟ چيا كه شمارا منى هبرانى

گوشت دارگئے توان نيست. (۴۴) شما وتى

پت، بزان ابليسئے چك ايت و هماييئے

مُراد و واهگاني سرا كار كنگ لوئيت. آچه

بنداتا هوَنيگے و چه راستيا دور انت، چيا

كه آييا هچ راستى مان نيست. وهدے

دروگ بنديت، وتى جندئے دلئے هبرا كنت،

چياَ كه دروُگبنده و دروُگاني پتِ انت. (۴۵)
 بله شما مني سرا پميشكا باورَ نكنيتَ كه
 من راستين هبرا كنان. (۴۶) اگن من گناهِ
 كرتگ، چه شما كسے بيئت و ساپت بكت.
 بله اگن من راستين هبرا كنان، پَرچا باورَ
 نكنيتَ؟ (۴۷) آ كه هدايي مردمے، هُدائے
 هبرا گوَش داريت. شما هُدائے هبرا گوَش
 نداريت، چياَ كه هدايي مردم نه ايت.

(۴۸) يهوديان آييے پَسَّوَا درَاينت: ”ما
 نگوشت كه تئو سامريے اے و ترا چنَّے پر
 انت؟“ (۴۹) ايسايا گوشت: ”منا چنَّ پر
 نيست. من وتي پتا باز اِزَت دئيان، بله شما
 منا بے اِزَت كنيت. (۵۰) من په وت شان و
 شئوكت نلوُثان، دگرے هست كه منا شان و
 شئوكت دنت و وت دادرسي كنت. (۵۱)
 شمارا راستين گوشان، اگن كسے مني هبرا
 بگيت، هچبر نمريت.“ (۵۲) يهوديان گوَن
 آيا گوشت: ”نون ما پگا زانين كه ترا چنَّے

پر. اِبراهيِّم و سَجَّهَيِّن نبي مُرتنت، بله تئو
گوشئے: 'هرگس که منی هبرا بزوریت،

هچبر نمریت.' (۵۳) زانا، تئو چه مئے پت

اِبراهيِّما مستر ائے؟ آمرت و نبي هم

مُرتنت. زانا، تئیی دلا تئو کئے ائے؟" (۵۴)

ایسایا پَسَّو دات: "اگن من وتی جندا شان
و شئوکت بدئیان، اے شانا آرزشے نیست.

اے منی پت اِنْت که منا شان و شئوکت
دنت، هما که شما آییَا وتی هُدا گوشیت.

(۵۵) شما آییَا نزانیت، بله من آییَا زانان.

اگن من بگوشَتین که آییَا نزانان، شمئے
ڈئولا دروگبند بوتگ آتان، بله من آییَا زانان

و آییئے هبرا زوران. (۵۶) شمئے پت

اِبراهيِّم، په همے اُمیتا شادان ات که منی

رؤچا گندیت. آییَا دیست و گل بوت." (۵۷)

یهودیان گوشت: "ترا انگت پنجاه سال هم

نبیت، تئو بزان اِبراهيِّم دیستگ؟" (۵۸)

ایسایا گوشت: "شمارا راستین گوشان، من

هما آن که چه اِبراهيِّما پیسر بوتگان و

٥٩ آيان په ايسائے جنگا سنگ و ډوک
چت، بله ايسا چه مردمانی چمان چير و
اندیم بوت، چه مزنين پرستشگاها در آتک
و شت.

پيدائشی کورئے ذره بکشی

١ وهدے ايسا راهيا رئوگا ات،

پيدائشی کورے دیستی. ٢ مُريدان چه

آيا جُست کرت: ”او استاد! اے مرد چيا
چه پيدائشا کور انت؟ وت گنھکار انت يا

اشيے پت و مات؟“ ٣ ايسايا پَسُو

دات: ”نه اشيے جند گنھکار انت، نه پت و
مات. پميشکا اے ډئولا بوت که هُدائے کار

چه اشيا زاهر بيت. ٤ تانکه روچ انت،

بايد انت ما منی ديم دئو کئے کاران سرجم
بکين، شپ که بیت گزا کس کار کرت

نکنت. ٥ من، تانکه جهانان آن، جهانئے

رژن آن.“ ۶ اے هبرا و رند، زمينا تُگي
 جت و چه لبزا گلي اڏ ڪرت، ڪورئے چمان
 پري مُشت و ۷ گوشتي: ”برئو، وتي
 چمان شيلواهئے هئوزا بشود.“ (شيلواهئے
 مانا ”ديم داتگين“ انت.) گڙا آشت، چمي
 شُشتنت، بينا بوت و آتڪ.

۸ رندا، همساهگ و اے دگه مردم كه آ
 مردش چه پنڏوگريئے روچان پجاه اورت،
 گوشگا لگنت: ”اے هما نه انت كه
 نشتگات و پنڏگا ات؟“ ۹ لهتيئا گوشت:
 ”هما انت.“ دگه لهتيئا گوشت: ”انه، آييئے
 همرنگ انت.“ آوت گوشگا ات: ”من هما
 مردم آن.“ ۱۰ جستش ڪرت: ”گڙا تئي
 چم چون رژنا بوتنت؟“ ۱۱ گوشتي: ”هما
 مرد كه نامي ايسا انت، آيا گل تر ڪرت،
 مني چمان پر مُشت و گوشتي كه
 شيلواهئے هئوزا برئو و چمان بشود. من
 شتان و چم شُشتنت و نون گندگا آن.“ ۱۲

گوشتِش: ”آ مرد کجا اِنت؟“ گوشتی:
”مَن نزانان.“

پیدائشی کور و پریسیانی جُست و پُرس

(۱۳) هما مرد کہ پیسرا کور ات،

پریسیانی کرا برتیش. (۱۴) شَبَتئے روچ ات
کہ ایسایا گل اڈ کرتگ ات و آییئے چم رُژنا
کرتگ اتنت. (۱۵) نون پریسیان ہم چہ آیا
جُست کرت: ”تئو چؤن بینا بوتئے؟“ مردا
گوشت: ”آیا منی چم گل پر مُشتنت، من
شُشتنت و نون گندگا آن.“ (۱۶) لہتین

پریسیا گوشت: ”اے مرد چہ ہدائے نیمگا
نیاتکگ، پرچا کہ شَبَتئے رَہبندئے سرا کار
نکنت.“ دگہ لہتینا گوشت: ”گنہکاریں
مردمے چؤن اے ڈولین مؤجزہ پیش
داشت کنت؟“ آیان گوں یکدگرا تپاک

نکرت. (۱۷) چہ هما مردا کہ پیسرا کور ات
پدا جُستِش کرت: ”تئی جند اے مردمئے
بارئوا چے گوشت؟ اے تئی چم اتنت کہ

آییا رُژنا کرتنت. “گوشتی: ”نبیے.

۱۸) تانکہ مردئے پت و ماتیش

نلوٹاينتنت، يهوديان باور نبوت كه اے مرد
كور بوتگ و نون گندگا انت. ۱۹) چه پت و

ماتا جستش كرت: ”اے مرد شمئے چك
انت، همے كه شما گوشت پيدايشي كورے

بوتگ؟ گرا نون چون گنديت؟“ ۲۰) پت و
ماتا گوشت: ”ما زانين كه مئے چك انت و

چه پيدايشا كورے بوتگ. ۲۱) بله زانين

نون چون گنديت و اشيء چم كيا رُژنا
كرتگ انت. چه اشيء جدا جست بگريت،
رُستگ و مزن انت، وتي هبرا وت كنت.

۲۲) آيئے پت و ماتا چه يهوديان ثرست،

پميشكا اے ڈولا پسئوش دات. يهوديان
چه پيسرا شئور كرتگ ات كه هرگس باور
بكنت و بگوشت كه ايسا، مسيه انت، آييا

چه گنيسها در كنين. ۲۳) پميشكا آ مردئے

پت و ماتا گوشت كه چه آيئے جدا

جُست بگریّت، آ و ت رُستگ و مز نِ انت.

۲۴) آ مرد کہ پیسرا کور آت، دومی رندا

پدا لوٹاینت و گوشتِش: ”هُدائے سئوگندا
بور کہ تئو راست گوشتے، ما زانین کہ اے

مرد گنہکارے.“ ۲۵) گوشتی: ”اے مرد

گنہکارے یا نہ، من نزانان، بلہ یک چیزے
زانان، من کور بوتگان و نون گندگا آن.“

۲۶) جُستِش کرت: ”گون تئو چے کرتی؟

چون تئی چمی رُژنا کرتنت؟“ ۲۷)

پَسئوی دات: ”من پیسرا گون شما گوشت،

شما گوش نداشت، پرچا لوٹیت پدا

بشکنیت؟ زانا، شما ہم لوٹیت آییئے مُرید

بیئت؟“ ۲۸) گُڑا آ بینا بوتگین مردش زاہ

دات و گوشتِش: ”تئو و ت آییئے مُرید ائے،

ما موسائے مُرید این. ۲۹) ما زانین کہ

هُدایا گون موسایا ہبر کرتگ، بلہ نزانین

کہ اے مرد کئے انت و چہ کجا آتکگ.“ ۳۰)

مردا گوشت: ”اے اَجَبین ہبرے. آیا منی

چم رُژنا کرتگ انت و شما نزانیت که چه
کجا آتکگ. (۳۱) ماشما زانین که هُدا

گنہکارانی دُویا گوَش نداریت، هماییئے
دُویا گوَش داریت کہ هُداثرسے و هُدائے
واہگانی سرا کار کنت. (۳۲) چه ازلا کَسا
ہچبر نہ اشکتگ کہ یگیا پیدائشی کورے
بینا کرتگ. (۳۳) اگن اے مرد چه هُدائے
نیمگا مئیاتکین، نتوانتی ہچ چُشین کارے
بکنت. (۳۴) گوشتیش: ”تئو وت سرا تان
پادان گناہئے چک ائے و مارا تالیم دئیئے؟“
گرا آ مردش گلینت.

کورِدی

(۳۵) وهدے ایسایا اشکت کہ بینا
بوتگین مردش گلینتگ، آ مردی در گیتک و
گوشتی: ”ترا انسانئے چکئے سرا ایمان
ہست؟“ (۳۶) مردا گوشت: ”او واجہ!
انسانئے چک کئے انت؟ کئی سرا ایمان

بیاران؟“ (۳۷) ایسایا گوشت: ”تئو آ
 دیستگ. همش انت که گوئن تئو هبر کنگا
 انت.“ (۳۸) گوشتی: ”او هداوندا ایمائن
 آورت“ و ایسائے پادان کیت. (۳۹) گڑا
 ایسایا گوشت: ”من په دادرسی کنگا اے
 دنیا یا آتکگان، تانکه کور بینا بنت و بینا
 کور.“ (۴۰) چه پریسیان لهتین آییئے کرا
 اوشتاتگات. اے گپش اشکت و گوشتش:
 ”زانا ما کور این؟“ (۴۱) ایسایا گوشت:
 ”اگن کور بوتینیت شمارا گناه و میارے پر
 نیستات، بله پمیشکا شمئے میارباری
 مانیت که گوشتیت: ’ما بینا این.‘“

نیکین شپانک

(۱) ”شمارا راستین گوشان، اگن گسے
 چه پسانی گواشئے دپا میتریت و چه دگه
 نیمگے سر بکپیت، بزان دژ و رهزنی.“ (۲)
 بله آگس که چه گواشئے دپا میتریت،

پَسانی شپانکِ اِنْت. (۳) دروازگیان،

گواشئے دپا پہ آئیا پَجَ کنت و پَس
شپانکئے تئوارئے نیَمگا دلگوشِ بنت. آ و تی
جندئے پَسان پہ نام تئوارِ جنت و آیان ڈُنا

بارت. (۴) و تی سَجَّهینِ پَسانی ڈُنا برگا

رند، و ت پیسرَ بیت و پَس آئیئے رندا گوَن

بنت، چیا کہ آئیئے تئوارا پَجَاہ کارنت. (۵)

پَس درامدیئے رندا نکپنت، چہ آئیا تچنت،

چیا کہ درامدئے تئوارا پَجَاہ نئیارنت. (۶)

ایسایا اے مِسال آورت، بلہ مردم سرید
نبوتنت کہ آ چے گوشگا اِنْت.

(۷) گڑا پدا گوشتی: ”شمارا راستینَ

گوشان، من پَسانی گواشئے دپ و دروازگ

آن. (۸) آ سَجَّهین کہ چہ من و پیسر

آتکنت دُز و رَهزن اَتنت و پَسان آیانی

تئوار گوشِ نداشت. (۹) دروازگ من آن،

هرگس کہ چہ منی راہا بگوزیت، رَکیت.

تھا کئیت یا ڈُنا رئوت، چراگاہیا سرَ بیت.

۱۰) دُرّ کئیت که دُرّی بکنت، بکُشیت و
تباہ بکنت. من آتکگان که مردمان زنده
برسیت، الکا پ و شائِگانین زنده.

۱۱) نِیکِین شپانک من آن. نِیکِین شپانک
وتی ساها په پَسان نَدَر کنت. ۱۲) بله گسے
که په مَزَّ کار کنت، پَسانی واهند نه انت.
وهدے گندیت که گرک دِیم په پَسان
پیداک انت، آیان یله کنت و تچیت. گُرا
گرک پَسانی سرا هَمله و اُرش کنت و آیان
شَنگ و شانگ کنت. ۱۳) مَزورین شپانک
تچیت، چیا که آ په مَزَّ کار کنت، پَسانی
هئیا لداریا نکنت.

۱۴) نِیکِین شپانک من آن، من وتی
پَسان زانان و آ هم منا زانت، ۱۵) هما
دُئولا که پت منا زانت و من پتا زانان. من
وتی ساها په پَسان نَدَر کنان. ۱۶) منا دگه
پَس هم هست که چه اے رمگا نه انت. باید

اِنْت آيان هم بياران. آ منى تئوارا دلگوش
 كنت. نون رمگ يگے بيت و شيانك يگے
 بيت. (۱۷) پت منا دؤست داريت، چيا كه
 من وتى ساها ندر كنان كه پدا وتى زندئ
 واهند بيان. (۱۸) گس منى ساها چه من پچ
 گيت نكنت، من گون وتى جندئ واهگا
 وتى ساها ندر كنان. منا وتى ساھئ
 دئيگئ اھتیار هست اِنْت و پدا آيئ دستا
 آرگئ اھتیار هم هست اِنْت. اے كار پتا منا
 پرما تگ.

(۱۹) اے هبرانى سرا پدا يهوديانى نياما
 ناتپاكي كيت. (۲۰) بازينيا گوشت: ”آيا
 جئ پر، گنؤكے، چيا آيئ هبران گوش
 داريت؟“ (۲۱) آ دگران گوشت: ”گسيّا كه
 جئ پر بيت، اے ڈولين هبر كرت نكنت.
 جن كوران بينا كرت كنت؟“

يهودى ايسايا نمّنت

۲۲) نون اور شَلِیْمَا، مَزْنِیْن پَرستشگاہئے
شُشت و شَوْد و وَپَکَّے ائیید بوت. زمستان
آت. ۲۳) ایسایا مَزْنِیْن پَرستشگاہا،

سُلَیْمَانئے ائیوانا کَدَم جَنگا آت. ۲۴)

یَھودی آییئے چپ و چاگردا مُچ بوتنت،
گَوشتِش: ”تان کدین مارا اے ڈئولا شکئے
تھا دارئے؟ اگن تئو مَسِیہ ائے، راست و پکا
بگوش.“ ۲۵) ایسایا گوشت: ”من وه

شمارا گوشتگ، بلہ شما باوَر نکنیت. آ
کاران کہ من چہ پتئے نیمگا کنگا آن، وت
پہ من گواہی دئینت. ۲۶) بلہ شما باوَر

نکنیت چیا کہ منی پَس نہ ایت. ۲۷) منی
پَس منی تئوارا گوَش دارنت، من آیان جاہ
کاران و آ منی رَندگیریا کنت. ۲۸) من

آیان اَبَدمانیْن زَند بَکشان و آھچبرَ نمرنت.
گَس آیان چہ من پَچ گِپَت نکنت. ۲۹) منی
پتا کہ اے پَس منا داتگ آنت، چہ سَجَّھینان
مستر اَنت و ھچگَس اِشان چہ منی پتئے

دستا پَچ گپت نکنت. (۳۰) من و پت یک
اِین.

(۳۱) یهودیان یک برے پدا سنگ و ڈوک

چت کہ آیا سنگسار بکننت. (۳۲) ایسایا
گوں آیان گوشت: ”من چه پتے نیمگا
بازین نیکیں کارے کرتگ و شمارا پیش
داشتگ. په کجام کارا منا سنگسار کنیت؟“

(۳۳) یهودیان درآینت: ”په نیکیں کاریا ترا
سنگسار نکنین، په تئی کُپران اے کارا
کنین. تئو بنی آدمے ائے، بله گوشے کہ من
هَدا آن.“ (۳۴) ایسایا گوشت: ”شمئے شَریتا

اے پیما نییسگ نبوتگ: « من هَدا گوشان
کہ شما هَدا ایت؟ » (۳۵) اگن آ مردم کہ

هَداے هبر آیانی کِرا سر بوتگ، ’هَدا‘
گوشت بوتگ آنت و ما زانین کہ هَداے
پاکیں کتاب هچبر نکپیت و ناکار نبیت،
(۳۶) گِرا شما هما مردمے سرا چوَن کُپرے

بُهتاما جنیت کہ پتا آ گچین کرتگ و اے

جھانا رٿوان داتگ؟ آ هم تهنا په اے هبرا
 که من گوشتگ: 'هْدائے چکّ آن.' (۳۷) اگن
 من وتی پتئے کاران مکنان، منی سرا ایمان
 مئیارِیت. (۳۸) بله اگن پتئے کاران کنان،
 تُرے منی سرا ایمان نئیارِیت، منی کارانی
 سرا ایمان بیارِیت، تانکه شما سَرید بییت و
 بزانیّت که پت منی دل و درونا انت و من
 پتئے دل و درونا آن. (۳۹) گڑا آیان پدا
 لوٽت که ایسایا دزگیر بکننت، بله ایسا چه
 آیانی دزرسا دور بوت.

(۴۰) رندا ایسا چه اُردنئے کئورا گوست
 و هما جاگها شت و داشتی که پیسرا یهپایا
 اوڊا پاکشودی داتگات. (۴۱) بازیّن مردمے
 آییئے کِرا آتک. وتمان و تا گوشگا اتنت:
 ”یهپایا هچّ مؤجزه و اَجَبَتِین نشانی پیش
 نداشت، بله اے مردئے بارئوا هر چیزے که
 گوشتگی، راست انت.“ (۴۲) اوڊا بازیّن
 مردمیا ایسائے سرا ایمان آورت.

۱) ایلازَر نامیَن مردے ناجوڑ اَت. آ،

مَریم و آییئے گھار مَرَتائے میَتگ

بئیت اَنیائے مردمے اَت. ۲) مَریم ہما اَت

کہ ہداوندیَن ایسائے پادی اتر پر مُشتنت و
گوَن وتی مودان ہُشکی کرتنت. انون

آییئے برات ایلازَر ناجوڑ اَت. ۳) ایلازَرئے

گھاران پہ ایسایا کَلُو دیَم دات: ”او

ہداوند! تئی دُستِیَن مردم نادرہ انت.“

۴) وهدے ایسایا اے ہبر اِشکت، گوشتی:

”اے نادرہی آییَا نَکْشیت، پہ ہدائے شان

و شئوکتا نشانِیے بیت، تانکہ چہ اِشیا

ہدائے چُکَّے شان و شئوکت زاهر ببیت.“

۵) ایسایا مَرتا و آییئے گھار و ایلازَر

دُست داشتنت.

۶) وهدے ایسا ایلازَرئے ناجوڑیا

سَہیگ بوت، دگہ دو روچا ہما جاہا مہتل

بوت که داشتگ آتی و (۷) رندا گوَن
 مُریدان گوشتی: ”بیایت پدا یهودیها
 رئوین.“ (۸) مُریدان گوشت: ”او استاد!
 انون یهودی تئی سنگسار کنگئے سرا
 اتنت. پدا همؤدا رئوگ لوٹئے؟“ (۹) ایسایا
 پَسَّو دات: ”رؤچئے رُژنایی دوازده ساهت
 نه انت؟ کسے که رؤچا راه رئوت، ئگل
 نئوارت چیا که جهانئے رُژنا گندیت.“ (۱۰)
 بله اگن مردمے شپا راه برئوت، ئگل وارت
 چیا که آیا هچ نور نیست.“ (۱۱) اے
 هبران و رند ایسایا گوشت: ”مئے دوستین
 ایلار وپتگ، بله من رئوان و آیا پاد
 کنان.“ (۱۲) مُریدان گوشت: ”او هداوند!
 اگن واب کپتگ، ألما ذراه بیت.“ (۱۳)
 ایسایا آییئے مرکئے بارئوا هبر کرت، بله
 آیان هئیل کرت که ایلارز انچؤ وپتگ و
 واب انت.

(۱۴) پدا ایسایا تچکا گوشتنت: ”ایلارز

مُرتگ. (۱۵) بله شَرِّ اِنْت كه من اودا
 نبوتگان. نون من په شُمئِگی گل آن كه
 شما ایمان آورْت كَنیْت. بیایْت، آیئِے گورا
 رئوین. (۱۶) توما كه آیئِے دومی نام
 دیدیموس اَت، گون آ دگه مُریدان گوشتی:
 ”بیایْت، ما هم رئوین كه گون ایسایا هور
 بمرین.“

ایسا زَنَدمان اِنْت

(۱۷) وهده ایسا اَتک و رَسْت، سَهیگ
 بوت كه چار روچ اِنْت ایلازر کبر کنگ
 بوتگ. (۱۸) بئیت اَنیا تان اورشلیما، کِساس
 سئِے کیلومیتَر اِنْت. (۱۹) بازیَن یهودیِے،
 مَرْتا و مَریمِے کِرا په آیانی برائئِے پُرسا
 اَتکگ اَت. (۲۰) وهده مَرْتا سَهیگ بوت كه
 ایسا پیداک اِنْت، آیئِے پِیشوازیَا شت، بله
 مَریم لَوگا نِشت. (۲۱) مَرْتایا گون ایسایا
 گوشت: ”او هداوند! اگن تئو ادا بوتیْنئِے،

منی برات نمُرتگ آت. (۲۲) بلہ من زانان کہ
 ہر چیزے کہ تئو چہ ہدایا بلوٹئے، انون
 ہم ترا دنت. (۲۳) ایسایا گوشت: ”تئی
 برات پدا زندگ بیت. (۲۴) مَرتایا گوشت:
 ”من زانان کہ آہرتئے روچا زندگ بیت، ہما
 روچا کہ مُردگ جاہ جننت. (۲۵) ایسایا
 گوشت: ”زندئے سرچمگ من آن و اے من
 آن کہ مُردگان دوبر زندگ کنان. اگن گسے
 منی سرا ایمان بیاریت، ثرے بمریت ہم
 پدا زندگ بیت. (۲۶) ہرگس کہ زندگ انت
 و منی سرا ایمان کاریت، ہچبر نمریت. اے
 ہبرا باور کنئے؟“ (۲۷) مَرتایا گوشت:
 ”ہئو، ہداوند! منا باور انت کہ تئو مسیہ
 ائے، تئو ہدائے ہما چک ائے کہ اے جہانا
 آیکی ات.“

ایسائے گریوگ

(۲۸) اے ہبرئے کنگا و رند مَرتا شت،

وتی گھار مَریمی تئوار کرت و پہ ھَلوت
 ۲۹ گوشتی: ”استاد آتکگ و ترا لوئیت.“
 وھدے مَریما اِشکت، ھما دمانا پاد آتک و
 ایسائے کِرا شت. ۳۰ ایسا انگت میٹگا
 نپترتگات، ھمؤدا ات کہ مرتا آیئے
 پیشوازیا شتگات. ۳۱ ھما یھودی کہ لوگا
 مَریمئے کِرا اتنت و آییا تسلا دئیگا اتنت،
 وھدے دیستش کہ مَریم پہ اِشتاپی پاد
 آتک و چہ لوگا در آتک، آیئے رندا کپتنت.
 وت مانوت گوشتش: ”بلکین پہ گریوگا
 گبرئے سرا رئوت.“

۳۲ بلہ مَریم ھمؤدا شت و سر بوت کہ
 ایسا اؤدا ات. وھدے ایسای دیست، آیئے
 پادان کپت و گوشتی: ”او ھداوندا! اگن تئو
 ادا بوتینئے، منی برات نمُرتگات.“ ۳۳
 ایسایا کہ مَریم و آیئے ھمراھین یھودی
 گریوگا دیستنت، سک نگیک و پدرد بوت.
 ۳۴ گوشتی: ”شما ایلارر کجا کبر کرتگ؟“

گوشتِش: ”او هُداوندا بيا و بچار.“ (۳۵)

ايسايا گريٽ. (۳۶) يهوديان گوشت:

”بچاريت، چينڪدر دؤستي داشتگ.“ (۳۷)

چه آيان لهتيٽينا گوشت: ”اے مردا که کورئے
چم رُژنا کرتنت، ايلازري چه مَرکا رَکيٽ
نکرت؟“

ايلازرئے زندگ بئيگ

(۳۸) ايسا پدا سک نڱيگ بوت و

ايلازرئے گبرئے سرا شت. گبر گارے ات و

ڏوڪے دپا اير آتي. (۳۹) ايسايا گوشت:

”ڏوڪا دور کنيٽ.“ مُرتگين ايلازرئے گهار
مرتايا گوشت: ”او هُداوندا آييے مَرکا چار

رؤچ گوستگ و بؤ کنت.“ (۴۰) ايسايا پَسو

دات: ”من ترا نگوشت که اگن ترا ايمان

بيٽ، هُدائے شان و شئوکتا گندئے؟“ (۴۱)

گُرا ڏوڪش دور کرت. ايسايا آسمائے نيِمگا
چارت و گوشتي: ”او پت! تئي شُگرا گران

۴۲) کہ تئو منی ہبر گوّش داشت. من
 زانت کہ تئو مُدام منی ہبرا گوّش دارئے،
 بلہ من اے ہبر ہما مردمانی ہاترا گوشت
 کہ ادا اوشتاتگ آنت، تانکہ باور بکننت کہ
 ۴۳) تئو منا رئوان داتگ. “چہ اے ہبران و
 رند، ایسایا گوّن بُرزیّن تئوارے گوانک
 ۴۴) جت: ”ایلازرا در آ.“ ہما مُردگ کہ
 دست و پادی گپنا پتاتگ آنت و دیّمی
 دزمالیا پوشتگات، دُنا در آتک. ایسایا
 گوشت: ”پچی کنیت، بلیّتی کہ رئوت.“
 ایسائے کوّشے پندل

۴۵) بازیّن یہودیے کہ مَریمئے کِرا
 آتکگات، وھدے ایسائے اے کارش دیست،
 آییئے سرا ایمانش آورت. ۴۶) بلہ چہ اِشان
 لھتین پریسیانی کِرا شت و ایسائے کرتگین
 کارئے ہالِش برت و سر کرت. ۴۷) پریسی
 و مزنیّن دینی پیشوایان، سروکانی
 دیوانئے باسک لوٹاینتنت و گوشتیش: ”ما

چے کنگا این؟ اے مرد بازیں مؤجزہ و
 اَجَبَتَيْنِ نشانیے پیش دارگا انت. (۴۸) اگن
 اِشیا همے ڈئولا یلہ بدئیئن، سَجَّهَيْنِ مردم
 اِشیئے سرا ایمانِ کارنت و رومی کاینت و
 مئے مزین پرستشگاہ و کئوما چہ مئے
 دستا یچِ گرنت.

(۴۹) چہ آیان یگے کہ نامی کئیپا ات، آ
 سائے مسترین دینی پیشوا ات. آیا
 گوشت: ”شما هجّ نزانیت. (۵۰) نزانیت کہ
 یہ شما شرتر ہمیش انت کہ سَرجمین
 کئومئے تباہیئے بدلا، یک مردمے کئومئے
 جاہا بمریت؟“ (۵۱) اے ہبر کئیپایا وتسرا
 نجت. آہما سائے مسترین دینی پیشوا
 ات، پمیشکا آیا پیشگوئی کرت کہ ایسا
 کئومئے جاہا مریت. (۵۲) تھنا آ کئومئے
 جاہا نمریت، ہدائے سَجَّهَيْنِ شنگ و
 شانگین چُکّانی جاہا مریت تانکہ آیان
 یکجاہ و یکراہ بکنت. (۵۳) چہ آ روچا و

رَند، ايسائے كُشگئے پَندَلِش سَازت. (۵۴) چہ
اِد و رند ايسايا يَهودياني نياما تَر و گرد
نكرت. گيابانئے نَزِيكا اِپرايِم ناميِن شَهريّا
شَت و گوَن وتي مُريدان همؤدا داشتِي.

(۵۵) يَهودياني سَرگوزئے ائييد نَزِيك اَت
و بازِيِن مردمے چہ مُلكئے سَجَّهِيِن هَند و
دَمگان اورشَلِيما اَتكَگات كہ چہ ائييدا
پيَسَر پاكيِزگِيئے رَسمان پورہ بكننت. (۵۶) آ
ايسايا پَنگا اَتنت، مَزنيِن پَرستشگاها
اوشتاتگ اَتنت و يكدگرا جُست كنگا اَتنت:
”شما چے گوَشِيَت؟ بارِيِن، اے ائييدا
نئيئيت؟“ (۵۷) بلہ پَريسي و مَزنيِن ديني
پيشوايان هُكم داتگات: ”هَرگَس كہ زانت
ايسا كجا اِنَت، مارا هال بدنت.“ آياني دلا
اَت كہ ايسايا دَزگير بكننت.

مَرِيَم ايسائے پادان اَتَر مُشيت

(مَتّا ۲۶: ۱۳-۱۴؛ مَرَكاس ۱۴: ۳-۹)

① چہ سرگوزئے ائیدا شش رۆچ

پیسر ایسا بئیت انیا یا شت کہ ایلارزئے
لۆگ همودا ات، هما ایلارز کہ ایسایا چہ

مردگان زندگ کرتگات. ② آیان پہ

ایسایا شامے جوڑ کرت. مرتا مهمانان آپ و
تام کنگا ات. چہ پرزۆنگئے سرئے نشتگین

مردمان یگے ایلارز ات. ③ نون مریما نیم

تاسئے کساسا ہندی سُمبئلے زگر و

گران بھاین اتر آورت، ایسائے پادانی سرا پر

ریتک و گوئن وتی مودان ایسائے پادی

هشک کرتنت. لۆگئے سجھین گنڈان اترئے

وشین بو تالان بوت.

④ یھودا اسکریوتی چہ ایسائے

مُردان یگے ات و ہمے مرد ات کہ رندترا

ایسایا درۆھت و دژمنانی دستا دات. آیا

گوشت: ⑤ ”پرچا اے اتر پہ سئے سد

دینارا بھا کنگ نبوت و زر گریب و نیژگاران

دئیگ نبوتنت؟“ ⑥ آیا اے ہبر پہ بزگین

مردمانی گھواریا نگوشت، پمیشکا گوشتی
کہ دُڑے اَت. کلیتدار آییئے چند اَت و مُدام
چہ زرتورگا چیزے پہ وتی زرت. (۷)

ایسایا گوشت: ”مَریمئے کارا کار مدار، آییآ
اے اتر پہ منی کبر کنگئے تئیاریا ایّر
کرتگ اَتنت. (۸) گریب و نیّزگار مُدام
شمئے کِرا اَت، بلہ من ھروھد شمئے کِرا
نہ اَن.“

(۹) بازین یھودیے سھیگ بوت کہ ایسا
ھمدا اِنَت. مزنیّن رُمبے اَتک و مچّ بوت.
تھنا ایسائے سؤبا نئیاتکنت، ایلآزرئے
چارگا ھم اَتکنت کہ ایسایا زندگ کرتگ اَت.
(۱۰) پمیشکا مزنیّن دینی پیّشوایان

ایلآزرئے کُشگئے شُور ھم کرت، (۱۱) چیا
کہ آییئے سؤبا بازین یھودیے آیانی
رندگیریا یلہ دئیگ و ایسائے سرا ایمان آرگا
اَت.

پہ ایسائے وِشاتکا

۱۲) اے دگہ روچا، ہما مزینِ رُمب کہ
پہ ائیدا آتکگات، وهدے اِشکُتَش کہ ايسا
اورشليمے راها انت، ۱۳) گوَن مَچانی
سرسبزین پیش و تکان، پہ ايسائے
پیشوازیا در آتکنت. کوگارش کرت:

”هوشيانا،

مبارک انت ہما کہ ہداوندے
ناما کئیت.

اِسرائيلے بادشاہا مبارک
بات.“

۱۴) ايسایا گرگین ہرے در گیتک و
سوار بوت، اَنچَش کہ ہدائے پاکین کتاب
گوشیت: ۱۵) » ”او سَہیونے جنک!
مُترس. تئی بادشاہ گرگین ہریئے پُشتا
نِشتگ و پیداک انت.“ ۱۶) ائولا اے

چیزانی مانا پہ مُریدان پکا نہ ات، بلہ رندا
 کہ ایسائے شان و شوکت زاهر بوت، مُرید
 یاتا کپنت کہ اے چیز آئیے بارئوا نبیسگ
 بوتگ انت و مردمان ہم گوں آیا ہما پیما
 کرتگ. (۱۷) وھدے ایسایا ایلار تئوار جت
 و چہ گبرا زندگا در کرت، بازیے همودا ات.
 آیان اے چیزانی بارئوا شاھدی دات. (۱۸) آ
 مزین رُمب پمیشکا ایسائے پیشوازیآ آتک
 کہ اشکتگ آتش کہ ایسایا اے مؤجزہ و
 اَجَبَتین نشانی پیش داشتگ. (۱۹) گڑا
 پریسیان گوں یکدگرا گوشت: ”بچاریت،
 ماشما هچ کرت کنگا نہ این، سَجھین دنیا
 اشیئے راھا انت.“

ایسا وتی مرکئے پیشگوئیا کنت

(۲۰) ہما مردم کہ ائیدا پہ پرستشا
 اورشلیما آتکگ انت، آیانی تھا لھتین
 یونانی ہم مان ات. (۲۱) اے یونانی
 پیلیپسئے کرا آتکنت. پیلیپس جلیلئے شھر

بئیت سئیدائے مردمے ات. گوَن آییَا
گوشتِش: ”واجه! ما لوئین ایسایا بگندیَن.“

(۲۲) پیلپس شت و اے هبری گوَن

اَندریاسا کرت. آ دوین شتنت و ایسایش

هال دات. (۲۳) ایسایا آیانی پَسُوا گوشت:

”آ وهْد آتکگ که انسانئے چُکَّے شان و

شَوکت زاهر کنگ بیت. (۲۴) شمارا

راستینَ گوَشان، اگن گندُمئے دانگ هاکئے

چیرا مرئوت و ممریت، هچبر چه یک

دانگیا گیشترَ نبیت، بله اگن بمریت، بازین

دانگے پیدا کنت. (۲۵) هرگسا که وتی زند

دوستِ انت، گاری دنت، و هرگس که اے

جهانا چه وتی زندا سرَ گوزیت، آ وتی زندا

رَکینیت و ابدمانَ کنت. (۲۶) اگن گسے

لوئیت منی هزمتا بکنت، گُرا آ لازم منی

رَندگیریا بکنت و هر جاہ که منَ بان، منی

هزمتکار همؤدا گوَن من گوَن بیت. اگن

گسے منی هزمتا کنت، منی پت آییَا

شریدارَ کنت.

(۲۷) ائون منی دل پریشان انت، من چے
 بگوشان؟ بارین بگوشان: ’او منی پت! منا
 چہ اے دمان و ساہتا برگین؟ نہ، ہبر اش
 انت کہ منی آیکئے مراد و مکسد ہمے دمان
 و ساہت بوتگ. (۲۸) او پت! وتی نامئے
 شان و شوکتا زاهر کن. “پدا تئوارے چہ
 آسمانا آتک کہ گوشتی: ”من وتی نامئے
 شان و شوکت زاهر کرتگ و انگت ہم
 زاهرئ کنان. (۲۹) مردمانی ہما رُمب کہ
 اوڈا اوشتاتگات، گون اے تئوارئے اشکنگا
 گوشتش: ”اے گرندئے تئوار ات. “دگہ
 لہتینا گوشت: ”پریشتگیّا گون اشیا ہبر
 کرت. (۳۰) ایسایا گوشت: ”اے تئوار منی
 ہاترا نیاتک، شمئے ہاترا آتک. (۳۱) نون
 اے جہانئے دادرسیئے وهد انت و جہانئے
 سردار شئیتان ڈنا در کنگ بیت. (۳۲)
 وهدے من چہ زمینا چست کنگ بان،
 سجھین مردمان وتی نیمگا گشان. (۳۳)
 گون اے ہبرا ایسایا پیشگوئی کرت کہ من

چوَنَ مِران.

مردمان درّاينت: ”شَرِيَت مارا

۳۴

گوَشِيَت كه مَسِيه تان اَبَد مانيت. گُرا تئو
چوَنَ گوَشئے كه انسانئے چُكَّ چست كنگ
بيت؟ انسانئے چُكَّ كئے انت؟“ (۳۵) ايسّايا

۳۵

گوشت: ”تهنا يَكَّ گوَنڈِيَن وهديا رُژنايى
گوَن شما گوَن انت. تان وهدے كه رُژنايى
گوَن شما گوَن انت، گام جنانا ديما برئويت.
چو مبيت كه تهاري شمئے سرا بالادست
بيت. كسے كه تهاريا گام جنت، نزانة كجا
رئوت. (۳۶) تانكه رُژن گوَن شما گوَن انت،
رُژئے سرا ايمان بياريت كه رُژئے چُكَّ
بيت.“ ايسّايا اے هبر كرتنت و چه آيانى
كُرا شت و چير و انديم بوت.

۳۶

يهوديانى ناباورى

۳۷

ايسّايا آيانى ديما بازيَن مؤجزه و
اَجَبَتِيَن نشانيے پيش داشتگات، بله انگت

آئیئے سرا ایمانِش نئیاورت. (۳۸) اِشئیا

نبیئے ہبر ہمے پئیما راست و سَرجم بوت
کہ آئیا گوشتگآت: » ”او ہداوند! مئے کُلو
کئیا باور کرتگ و ہداوندئے واک و کدرت»
» پہ کئیا زاهر بوتگ؟“ (۳۹) گڑا آیان باور
کرت نکرت، چیا کہ اِشئیا دگہ جاگھے ہم
گوشتگآت:

(۴۰) » ”آیانی چمی کور و“

» دلی سنگ کرتگ آنت«

» کہ گوَن چمان مگندنت،«

» گوَن دلان سَرپد مَنت و«

» دیم پہ من پر مَترنت.»

» اگن منی کِرا بیاتکیننت،«

» من ذراہ کرتگ آنت.»

٤١) اِشْيَايَا اِيسَّاے شان و شئوكت

ديست، پميشكا آيئے بارئوا اے هبري

كرت. ٤٢) اَنگت هم يهودياني بازيں

سرؤكيا آيئے سرا ايمان آورت. بله چه
همے تُرسا كه پَريسي آيان چه گنيسها در

مكننت، نامش نگيت. ٤٣) چيا كه آيان

انسائے داتگيں اِزَت و سَتا چه هُداے

داتگيں اِزَت و سَتايا دؤست تر ات.

٤٤) پدا ايسايا گوَن بُرزيں تئواريا

گوشت: ”هرگس كه مني سرا ايمان كاريت،

تهنا مني سرا نه، مني ديم دئيوكئے سرا هم

ايمان كاريت. ٤٥) هرگس كه منا گنديت،

مني ديم دئيوكا هم گنديت. ٤٦) رُژن من

آن و اے جهانا پميشكا آتکگان كه هرگس

كه مني سرا ايمان بيारيت تهارؤكيا

ممانيت. ٤٧) بله اگن گسے مني هبران

بشكنت و آياني سرا كار مكننت، اَنگت هم

من آيا مئياربار نكنان. چيا كه من په

جھانئے مئیارِیگ کنگا نئیاتکگان، پہ جھانئے
 رَکِیَنگا آتکگان. (۴۸) البت پہ ہما مردما کہ
 منا نَمَییت و منی ہبران نَزوریت، دادرسے
 ہست کہ آییَا مئیارِیگ بکنت. ہما ہبر کہ
 من کرتگ آنت، آہرتے روچا آییَا مئیارِیگ
 کنت. (۴۹) چیا کہ من وتسرا ہبر نکرتگ،
 ہما پتا کہ منا رئوان داتگ، آییَا ہُکم داتگ
 کہ چے بگوشان و چؤن ہبر بکنان. (۵۰) من
 زانان کہ آییئے ہُکم و پرمان ابدمانین زند
 انت. اے ہبران کہ من کنان، ہما ہبر آنت
 کہ پتا منا گوشتگ آنت.

ایسا مُریدانی پادان شُودیت

(۱) سَرگوزئے ائییدا یک و دو روچ
 پَشت کپتگ آت. ایسایا زانت کہ ہما ساہت
 و دمان آتکگ کہ من اے جھانا یلہ بدئیان و
 پتے کرا برئوان. آییَا وتی مردم اے جھانا
 دُوست داشتگ آنت و تان وتی امرے
 آہری دمانا پہ دل دُوستی داشتنت.

۲) شامئے وهد آت و شئیتانا چه

پیسرا شَمون اِسْگَریوتیئے چُکَّ یَهُودائے دل
پَرما تگات که ایسایا بَدرو هیت و دُژمنانی

دستا بدنت. ۳) ایسایا زانت که پتا

سَجَّهین چِیزْ منی دستا داتگانت و من چه
هُدائے نِیمگا آتکگان و هماییئے کِرا رِئوان.

۴) ایسا چه ورگئے سرا پاد آتک، وتی

گَباهی کشت و لانکیگے سَرینا بستی. ۵)

نون تَرشتے زرتی و آپی مان کرت و
مُریدانی پادانی شوَدگ و گوَن هما لانکیگا
هُشک کنگی بندات کرت که سَرینا
بستگ آتی.

۶) وهدے شَمون پِثرُسْے باریگ آتک،

آییا گوشت: ”او هُداوندا تئو منی پادانَ

شوَدئے؟“ ۷) ایسایا پَسْئو تَرینت: ”ائون

تئو نزانے من چه کنگا آن، رندا سَریدَ

بئے.“ ۸) پِثرُسا گوشت: ”من هچبرَ

نئیلان که تئو منی پادان بشوَدئے.“ ایسایا

گوشت: ”اڳن ترا مشودان، ترا چه من هچ
 وَنڈ و بهرے نرسیت.“ (۹) شَمون پِٿرُسا
 گوشت: ”او هداوند! اڳن اے گپِ انت، گڙا
 تهنا مني پادان نه، مني سر و دستان هم
 بشود.“ (۱۰) ايسايا گوشت: ”آ که شودگ
 بوتگ، آيا آبيد چه پادان دگه هچ جاگهئ
 شودگ پکار نه انت. آ سرجما پاک و ساپ
 انت. شما پاک ايت، بله سجھين نه.“ (۱۱)
 ايسايا زانت که کئے منا دروهيت، پميشکا
 گوشتي که شمئ نياما ناپاکين هم هست.

(۱۲) سجھيناني پاداني شودگا رند، وتي
 گباهي گورا کرت و پرزؤنگئے سرا پدا
 نشت و گوشتي: ”شما زانيت که من په
 شما چه کرت؟“ (۱۳) شما منا استاد و
 هداوندئ ناما تئوار کنيت، راست گوشتي،
 من هما آن. (۱۴) اڳن من شمئ هداوند و
 استاد آن و شمئ پادن ششتنت، شمارا هم
 يکدگرئ پاد شودگي انت. (۱۵) من په شما

مِسالے ایّر کرت تانکہ ہما ڈٹولا کہ من گوّن
 شما کرت، شما ہم ہما ڈٹولا بکنیت۔ (۱۶)
 شمارا راستینِ گوّشان، هچّ گلام چہ وتی
 واجھا و هچّ کاسد چہ وتی دیم دئیوکا
 مستر نہ انت۔ (۱۷) نون کہ شما اے ہبرا
 زانیت، بہتاور ایت اگن انچش بکنیت۔

ایسا وتی دزگیر بیگئے پیشگوّیا کنت

(مّا ۲۰: ۲۵-۲۱: ۱۷؛ مَرکاس ۱۷: ۱۴-۲۱؛ لوکا ۲۱: ۲۲-۲۳)

(۱۸) اے ہبران کہ منّ کنان شمئے
 سجھینانی بارئوا نہ انت۔ آ مردم کہ من
 گچین کرتگ انت، آیان زانان۔ بلہ پاکین
 کتابئے اے ہبر راست و سرجم بیگی انت
 کہ گوّشیت: » ہما گس کہ گوّن من یکجاہ
 ورگی وارتگ، ہما منی ہلایا پاد آتکگ۔«
 (۱۹) انون چہ اے کارا پیسر شمارا گوّشان
 کہ وھدے چُش بیت، گڑا بزانیّت کہ من
 ہما آن۔ (۲۰) شمارا راستینِ گوّشان، هرگس
 کہ منی راہ داتگیّنا و شاتک کنت و شرپ

دنت، بزان منا شَرپَ دنت. و هرگس که منا
و شَاتکَ کنت و شَرپَ دنت، بزان منی دیم
دئیوکا شَرپَ دنت.

(۲۱) وهدے ایسایا اے هبر کرت، چه دل
و درونا سک پَدرد بوت و په دلجمی
گوشتی: ”من شمارا راستین گویشان، چه
شما یگے منا دُرؤهیت.“ (۲۲) مُریدان
یکدومیئے نیمگا چارت، هئیران آتنت که
ایسا کئی بارئوا گپا انت. (۲۳) چه مُریدان
یگے، هما که ایسایا باز دؤست ات، ایسائے
کِرا نشتگات. (۲۴) شَمون پِئرسا هما مُرید
اشاره کرت که واجها جُست کن بارین
کئی بارئوا گپا انت؟ (۲۵) آ مُرید نَزیکتر
کِنزت و چه ایسایا جُستی کرت: ”او
هُداوند! آ کئے انت؟“ (۲۶) ایسایا پَسو
دات: ”آ هما انت که من چُنڈے نَگن کاسگا
پَر جنان و دئیانی.“ گِزا نَگنی پَر جت و
شَمون اِسگریوتیئے چُک، یهودایارا داتی.

٢٧) اَنچَش كه يَهُوداِيا لَنكه دَسِتا كَرت،

شَئِيتان اَيبِئِے پُؤسِتا پُترت. نون ايساِيا
گُؤن اَيبِيا گُؤشَت: ”زوت كَن! هَر كارِے كه

ترا كَنگي اِنَت، بكني.“ ٢٨) بله چه

پَرزُؤنَگِئِے سَرِئِے نِشَتِگِئِين مَرَدماَن گَسّا
نِزانت كه گُؤن اِے هِبرا اَيبِئِے مَراد چِے

اِنَت. ٢٩) زَرَّ يَهُودائِے كِرا اَير اَتنت، پَمِيشِكا

لَهتِينا گُماَن كَرت كه بَلَكِئِين ايسّا اَيبِيا گُؤشِگا
اِنَت كه بَرئو و هَرچِے پِه اَيبِيدا پِكار اِنَت

بَگر، يا گَريب و نِيزِگارِان چِيزِے بَدِئِے. ٣٠)

اَنچَش كه يَهُوداِيا نَگنِئِے چُنڈ زَرَت، دُنا در
كِت. شِپ اَت.

نُؤكِين هُكَم

٣١) يَهُودا كه در كِيت، ايسّايا گُؤشَت:

”نون اِنسانِئِے چُكَّئِے شان و شُؤكَت زاهر
بوتِگ. چِه اِنسانِئِے چُكا هُدائِے شان و

شُؤكَت هَم زاهر بوتِگ. ٣٢) اِگَن چِه

اِنسانِئِے چُكا هُدائِے شان و شُؤكَت زاهر

بوتگ، هُدا هم انسانئے چُکئے شان و
 شئوکتا زاهرَ کنت و همے زوٹان زاهرئ
 کنت. (۳۳) او منی چُگان! انگت تان گونڈین
 وهدیا من گون شما گون آن. رندا شما منی
 شوہازا گردیت. ہما ڈئولا کہ من گون
 یہودیان گوشت، گون شما هم گوشان: آ
 جاہا کہ من رئوان، شما آتک نکنیت. (۳۴)
 شمارا نوکین ہکمے دئیان: یکدگرا دوست
 بداریت. انچو کہ من شمارا دوست
 داشتگ، شما هم یکدگرا دوست بداریت.
 (۳۵) اگن یکدگرا دوست بداریت، گرا
 ہرکس زانت کہ شما منی مُرید ایت.

پِترُسے انکارئے پیشگوئی

(مَتّا ۳۳:۲۶-۳۵؛ مَرکاس ۱۴:۲۹-۳۱؛ لوکا ۲۲:۳۳-۳۴)

(۳۶) شَمون پِترُسا گوشت: ”او هُداوند!
 کجا رئوئے؟“ ایسایا پَسَّو دات: ”انچین
 جاہے رئوان کہ تئو ائون گون من آتک
 نکنئے. بلہ رندترا کائے.“ (۳۷) پِترُسا

گوشت: ”او هُداوند! ائون پَرچا گوَن تئو
آتک نکان؟ من وتی ساها په تئو ندر
کنان.“ (۳۸) ایسایا گوشت: ”تئو په من

وتی ساھئے ندر کنگا تئیار ائے؟ ترا
راستینَ گوَشان، چه کروُسئے بانگا پیسر،
سئے رندا منی پَجّاه آرگا انکار کنئے.

ایسا دیم په هُدایا یگین راه انت

(۱) شمئے دل پریشان مبیّت. هُدائے

سرا ایمان بیاریّت و منی سرا هم ایمان
بیاریّت. (۲) منی پتئے لوگا بازیّن بانے

هست. اگن نه، من شمارا گوشتگات که
رئوان تانکه په شما جاگھے تئیار بکنان.

(۳) بله انگت من په شمئے جاگھئے تئیار

کنگا رئوان و پدا کایان و شمارا گوَن و ت
بران، تانکه همؤدا که من آن، شما هم

همؤدا بییّت. (۴) اوّدا که من رئوان، شما آ
جاگھئے راها زانیّت.“

٥ تو مایا گوشت: ”او هداوند! ما

نزانین که تئو کجا رئوئے، گژا راها چوئن
زانت کنین؟“ ٦ ایسایا گوشت: ”راه من
آن، راستی من آن و زند بکشوک هم من آن.
گس پتئے کِرا سر بوت نکنت، اگن منی راها
مرئوت. ٧ نون که شما منا زانتگ، منی
پتا هم زانیّت، بزان چه اد و رند شما آییا
زانیّت و شما آ دیستگ.“

٨ پیلپسایا گوشت: ”او هداوند! پتا

مارا پیش بدار، په ما همه بس انت. ٩
ایسایا گوشت: ”او پیلپس! اینچک وهد
انت که من گوئن شما گوئن آن و تئو انگت
منا نزانئے؟ هرگسا که منا دیستگ، منی
پتی هم دیستگ. گژا تئو چوئن گوشتئے که
پتا مارا پیش بدار؟ ١٠ باور نکئے که من
پتئے دل و درونا آن و پت منی دل و
درونا؟ اے هبران که گوئن شما گوشان منی
نه انت، هما پتئیگ انت که منی دل و درونا

اِنت. هما اِنت که اے کارانَ کنت. (۱۱) منی
اے هبرا بَمَنِّيَّت که من پتئے دل و درونا آن
و پت منیگا. یا کمّ چه کمّ هما کارانی
سئوبا ایمان بیاریت که من کرتگ و شما
دیستگ اَنت. (۱۲) من شمارا راستینَ

گوشان، هرگس که منی سرا ایمانَ کاریت،
هرچه که منَ کنان آ هم کرتَ کنت.
مسترین کار هم کرتَ کنت، چیا که من
پتئے کِرا رئوان و (۱۳) هرچه که شما منی
نامئے سرا لوئیت، آ واهگا سَرجمَ کنان،
تانکه چکّ پتئے شان و شئوکتا زاهر بکنت.
(۱۴) هرچه که شما منی نامئے سرا
بلوئیت، من شمئے واهگا سَرجمَ کنان.

پاکین روھئے راہ دئیگئے کئول و وادہ

(۱۵) اگن شما منا دؤست داریت، گڑا
منی هُکمانَ مَنِّيَّت. (۱۶) من وت چه پتا
لوئان و آ شمارا دگہ پُشت و پناھے دنت که

مُدام گۆن شما بمانیت، (۱۷) بزان راستیئے
هما روه که جهان آییئے مَنگا تئیار نه اِنت،
چیا که نگندیتی و پَجَاهی نئیاریت. بله
شما آیا پَجَاهَ کاریت، چیا که شمئے کِرا
مانیت و شمئے دل و درونا بیت. (۱۸)

شمارا یتیم و چورئو نکان، شمئے کِرا پِر
تران. (۱۹) کمین وهدیا رند، جهان دگه
رندے منا نگندیت، بله شما منا گندیّت. من
زندگ آن، پمیشکا شما هم زندگ مانیت.

(۲۰) آ روچا شما زانیت که من پتئے دل و
درونا آن و شما منی دل و درونا ایت و من
شمئیگا. (۲۱) آ گسا که منی هُکم گۆن اَنت
و اِشانی سرا کار کنت، هما گس منا دۆست
داریت. آ که منا دۆست داریت، منی پت
هم آیا دۆست داریت و من هم آیا
دۆست داران و وتا په آیا زاهر کنان.

(۲۲) یهودا اِسگریوتیا نه، دومی یهودایا
جُست کرت: ”او هُداوند! چیا وتا په ما

۲۳ زاهرَ کُنْے بله په جهانَا زاهرَ نکُنْے؟
 ايسَايا پَسُو تَرِيْنَت: ”آ گَس که منا دُوَسْت
 داريت، هما هبراني سرا کار کنت که من
 گوشتگ آنت. مني پت آيا دُوَسْت داريت و
 من و پت کايْن و آييْے کَرَا لُوگ و جاگَه
 کنين. ۲۴ آ گَس که منا دُوَسْت نداريت،
 مني هبراني سرا کار نکنت. اے هبران که
 شما چه منْ اِشکنيْت مني نه آنت، هما
 پتئيگ آنت که منا راهي داتگ. ۲۵ من اے
 هبران همے وهدا کنان که آنگت شمئے کَرَا
 آن. ۲۶ بله شمئے پُشت و پناه هما پاکين
 روه انت که پت آيا مني نامئے سرا ديْم
 دنت. پاکين روه سَجْهيْن چيزان شمارا
 سوْج دنت و هما سَجْهيْن هبر که من گوْن
 شما کرتگ آنت، شمارا آياني ياتا پَرِيْنيت.

۲۷ من شمارا ايْمني و آسودگي دئيان.
 وتي ايْمني و آسودگيا شمارا دئيان. جهانَا
 اے واک و توان نيست که هما ايْمنيا شمارا
 بدنت که مني دئيان. مْثَرْسيْت و وتي دلا

پريشان مڪنيت. (۲۸) شما اِشكت، من
گَوشَت كه رِئوان بله پدا شمئے كِرا پَر تَران.
اگن شما منا دُوست بداشتين، چه اے هبرا
گل بوتگ اَتيت كه من پتے كِرا رِئوان، چيا
كه پت چه من مستر اِنت. (۲۹) من همے
هبر چه اے كارے بئيجا پيسر كرت كه
وهده چش بيت، ايمان بياريت. (۳۰) چه
اِد و رند، گُون شما باز هبر نكنان، چيا كه
اے جهانئے سردار شئيتان كئيت. آيا مني
سرا هچ واک و اِختيار نيست. (۳۱) من بس
هما كاران كنان كه پتا منا پرما تگ اِنت،
تانكه جهان بزانت كه من پتا دُوست داران.
پاد آيت، چه اِدا رِئوين.

انگورے اسليگين درچك

(۱) من انگورے اسليگين درچك آن و
مني پت باگيان اِنت. (۲) مني هر ئالے كه
بَر نئياريت، پت آيا گُڏيت و هر ئالے كه بَر
كاريت، آيا تراشيت و پلگاريت كه گيشتر

٣. ٲر و سمر بياريت. منى هبرانى بركتا
 شما چه پيسرا پاڪ ايت، هما هبر كه من
 ٤. گون شما كرتگانٲ. شما منى دل و
 درونا بمانيت و من شمئى دل و دورنا
 مانان. اكن ٲالے گون درچكا هور مبیت، بر
 اورٲ نكنٲ. همے پئما شما هم اكن گون
 ٥. من هور مبیت، بر اورٲ نكنيت. من
 انكورئے درچك آن و شما ٲال ايت. هرگس
 كه منى دل و درونا مانیت و من آيئيگا، آ
 بازين بر و سمرے كاريت، چيا كه شما چه
 ٦. من چٲا هچ كارے كرت نكنيت. اكن
 گسے منى دل و درونا ممانیت، بستگين
 ٲاليئے ٲولاءور ٲئيگ بيت و هُشك
 تريٲ. مردم هُشكين ٲالان مچ كنٲ و آسا
 ٧. ٲور ٲئينٲ و سوچنٲ. اكن شما منى
 دل و درونا بمانيت و منى هبر شمئى دلا
 بمانٲ، هرچے كه لوٲيت بلوٲيت، شمارا
 ٨. رسيٲ. منى ٲٲے شان و شوكت گون
 همے چيزا زاهر بيت كه شما بازين بر و

سَمَرے کارِیت و منی مُریدَ بیّت.

۹) هما پئیما کہ پتا منا دؤست

داشتگ، من ہم شمارا هما پئیما دؤست

داشتگ. منی مِهرانی ساہگا بمائیّت. ۱۰)

اگن منی هُکمانی سرا کار بکنیّت، منی
مِهرانی ساہگا مائیّت، اُنچُش کہ من وتی
پتئے هُکمانی سرا کار کرتگ و آییئے

مِهرانی ساہگا نِشتگان. ۱۱) من اے ہبر
گؤن شما پمیشکا کرتنت کہ منی شادمانی
شمئے دل و درونا بنندیت و شمئے

شادمانی کامل و سَرجم بیّت. ۱۲) منی

هُکم اِش اِنت کہ شما یکدگرا دؤست
بداریّت، هما ڈئولا کہ من شمارا دؤست

داشتگ. ۱۳) مسترین مِهر ہمیش اِنت کہ

مردم وتی ساہا پہ دؤستان ندر بکنت. ۱۴)

اگن شما منی هُکمانی سرا کار بکنیّت،

منی دؤست ایّت. ۱۵) چہ اِد و رند شمارا

گلام و بندہ نگوشان، چیا کہ گلام نزانّت

واجه چے کنت. من شمارا وتی دؤست
 گوشتگ چیا کہ هرچے کہ من چہ پتا
 اشکتگ، شمارا گوشتگن. (۱۶) شما منا
 گچین نکرتگ، من شمارا گچین کرتگ و
 دیم داتگ کہ شما برئویت و بر و سمر
 بیاریت، ابدمانین بر و سمر. گڑا هرچے کہ
 منی نامئے سرا چہ پتا بلوٹیت، شمارا دنت.
 (۱۷) منی حکم پہ شما ہمیش انت: یکدگرا
 دؤست بداریت.

دنیا ئے نپرت

(۱۸) اگن دنیا چہ شما نپرت کنت،
 (۱۹) بزانیٹ کہ پیسرا چہ من نپرتی کرتگ.
 اگن شما اے دنیایی مردم بوتینیت، دنیایا
 شمارا وتیگانی ڈولا دؤست داشتگات.
 بلہ شما دنیایی مردم نہ ایٹ و من شمارا
 چہ اے دنیایا در چتگ، پمیشکا دنیا چہ
 شما نپرت کنت. (۲۰) چہ اے ہبرا بیٹھئال
 مبیٹ کہ من گوّن شما گوشتگ: 'گلام چہ

واجها مسترَ نبیت۔ اگن آیان منا آزار داتگ،
 شمارا هم آزارَ دئینت۔ اگن منی هبرش
 زرتگ، شمئے هبرا هم زورنت۔ (۲۱) په منی
 نامئیگی گۆن شما اے ڈئولا کنت، چیا که
 منی دیم دئیوکا نزاننت۔ (۲۲) اگن من
 میاتکینان و گۆن آیان هبرن مکرئین، آ
 بیئیار آنتت۔ بله نون آیان په وتی گناهان
 هچ آزر و نیمۆنہ نیست۔ (۲۳) هرگس که
 چه من نیرت کنت، چه منی پتا هم نیرت
 کنت۔ (۲۴) اگن آیانی دیمنا من آکار
 مکرئیننت که دگه گسا نکرتگانَت، بیئیار
 آنتت۔ بله نون وه آیان اے کار دیستگانَت
 و انگت چه من هم نیرت کنت و چه منی
 پتا هم۔ (۲۵) آیانی شریتا نبشته انت که »
 'مپتا چه من نیرتش کرت۔' اے ڈئولا اے
 هبر راست و سرجم بوت۔ (۲۶) بله وهده
 شمئے پُشت و پناه کئیت، بزان راستیئے
 پاکین روہ که آییئے سرجمگ پت انت و من
 آیا چه پتئے نیمگا دیم دئیان، آ منی بارئوا

شاهدی دنت. (۲۷) شما هم منی شاهد
بیّت، چیا کہ چه بنداتا گوّن من گوّن
بوتگیّت.

(۱) من اے چیز گوّن شما گوشتنت کہ
شما مٹگیّت و ردّ مئوریّت. (۲) شمارا چه
کنیسهان درّ کننت. چشین وهدے هم کئیّت
کہ شمئے کُشوک گمان کننت کہ گوّن شمئے
کُشگا هدائے هزمتا کنگا آنت. (۳) آ اے
کاران کننت، چیا کہ نہ پتا زاننت و نہ منا.
(۴) من اے هبر گوّن شما پمیشکا کرتنت
کہ وهدے چش بیت، گڑا شما هیالا بکیپّت
کہ من شمارا چه گوشتگ. من اے هبر ائولا
گوّن شما نکرتنت، چیا کہ من وت گوّن شما
گوّن آتان.

پاکین روھے کار

(۵) نون من وتی دیم دئیو کئے کِرا
رئوان و چه شما هچگس جُست نکنت کہ

کجا رٿوئے؟ (۶) شمئے دل چہ گما پُر بوت،

چیا کہ من اے ہبر شمارا گوشتنت. (۷)

بلہ شمارا راستینَ گوشان کہ منی رٿوگ پہ
شما شرتر انت. چیا کہ اگن مرٿوان، شمئے
پُشت و پناہ پہ شما نئیئت، بلہ اگن

برٿوان، آیا پہ شما دیم دئیان. (۸) وھدے

آ کئیت، گناہ و پھریزکاری و دادرسیئے

بارٿوا دنیائے مردمان سہیگ کنت و آیانی

مئیارباریا زاهر کنت. (۹) گناھا زاهر کنت،

چیا کہ مردم منی سرا ایمان نئیارنت؛ (۱۰)

انسانی پھریزکاریئے نزوریا زاهر کنت، چیا

کہ من پتئے کرا رٿوان و شما دگہ برے منا

نگندیئت؛ (۱۱) ھدائے دادرسیا ہم زاهر

کنت، چیا کہ اے جھانئے سردار شئیتان

مئیاریگ کنگ بوتگ.

(۱۲) منا گوَن شما بازیَن ہبرے کنگی

انت، بلہ شمارا اے وھدی آیانی اشکنگئے

واک و توان نیست. (۱۳) وھدے آ کئیت،

بزان راستیئے روہ، شمارا دیم پہ سَرجمین
 راستیا رَہشَوْنی کنت، پرچا کہ آ و تسرا
 هَجَّ نگوْشیت، تہنا ہما چیزانِ گوْشیت کہ
 اِشکَنْتِش و شمارا دیمئے ہالانی بارئوا
 سرید کنت. (۱۴) آ منی شان و شئوکتا زاہر
 کنت، چیا کہ ہرچے کہ شمارا سرید کنت،
 چہ منَش زوریت. (۱۵) ہرچے کہ منی پتا
 ہست، منیگ انت. پمیشکا گوْشتن کہ
 پاکین روہ چہ من زوریت و شمارا سرید
 کنت.

گم و گل

(۱۶) کمین و ہدیآ رند شما منا نگندیّت،
 بلہ پدا گمکے رندترا منا گندیّت. “ (۱۷) گرا
 چہ مُریدان لہتیّنا گوْن یکدگرا گوْشت:
 ”پرچا گوْشیت: ’کمین و ہدیآ رند منا
 نگندیّت، بلہ پدا گمکے رندترا منا گندیّت،
 یا اے ہبر کہ آ گوْشیت: ’پتئے کرا رئوان،
 آییئے مکسد چے انت؟“ (۱۸) آ و تمان و ت

گوشگا آنت: ”آ کہ گوشت ’کمین وهد‘،
چہ اشیا آییئے مراد چے انت؟ ما نزانین کہ
آ چے گوشت؟“

(۱۹) ایسایا زانت کہ اے بارئوا آ چہ من
جُست کنگ لوئنت. گڑا گوشتی: ”شما منی
ہمے ہبرئے بارئوا گوں یکدومیا جُست و
پُرسا ایّت کہ من شمارا گوشت کمین
وہدیا رند شما منا نگندیّت، بلہ پدا گمکے
رندترا منا گندیّت؟ (۲۰) شمارا راستین
گوشان، شما ارس ریچیّت و پُرسیگ بیّت،
بلہ جہان گل بیت. شما گمیگ بیّت، بلہ
شمئے اے گم شادمانیے تھا بدل بیت. (۲۱)
جنینے وتی چلگیئے وهدا درد کشیت، بلہ
آنچو کہ نُتک پیدّا بیت، وتی دردان
شموشیت، چیا کہ ہمے گیا گل انت کہ
نوکیّن انسانے دنیا یا آتکگ. (۲۲) شما ہم
نون ہمے ڈئولا گمیگ ایّت، بلہ من شمارا
پدا گندان و آ وهدی شما گل بیت و شمئے
وشیا ہچکس پچ گپّت نکنت. (۲۳) آ روچا

شما چه من هچ چیزئے جُستا نکنیت. من
 شمارا راستین گۆشان، شما منی نامئے سرا
 هرچه که چه پتا بلوئیت، شمارا دنت. (۲۴)
 تان اے وهدی شما هچ چیز منی نامئے سرا
 نلوئتگ، بلوئیت تانکه شمارا برسیت و
 شمئے شادمانی سرجم ببیت.

جهانئے سرا بالادستی

(۲۵) من په نمونه و مسال گۆن شما اے
 هبر کرتگ أنت، بله یگ وهدے کئیت که
 دگه برے په نمونه و مسال هبر نکان، گۆن
 شما تچکا تچک پتئے بارئوا هبر کنان. (۲۶)
 آ روچا، شما منی نامئے سرا لوئیت و من
 نگۆشان که من په شما چه پتا لوئان. (۲۷)
 پت وت شمارا دۆست داریت، چیا که شما
 منا دۆست داشتگ و مئتگ که من چه
 هدائے نیمگا آتکگان. (۲۸) من چه پتئے کرا
 در آتگ و اے جهانا آتکگان. نون اے جهانا
 یله کنان و پتئے گؤرا رئوان. (۲۹) مُریدان

گوڻ آيا گوشت: ”نون تئو بے نمونه و
 مسال، تچکا تچک هبر کنگا ائے. (۳۰) نون
 ما دلجم ائن که تئو سجھين چيزان زائے و
 هچ زلورت نه انت که گسے چه تئو جستے
 بکنت. پميشکا مارا يکين انت که تئو چه
 هڏائے نيماگا آتکگئے.“ (۳۱) ايسايا پسئو
 دات: ”نون شمارا يکين انت. (۳۲) بچاريت،
 يک وهڏے کئيت و آ وهڏ ائون بنگيچ
 بوتگ که شما سجھين شنگ و شانگ بيت و
 هرگس وتي راها رئوت. منا تهنا يله
 دئييت، بله انگت تهنا نبان، چيا که مني
 پت گوڻ من گوڻ انت. (۳۳) من اے چيز
 شمارا گوشتنت که مني برکتا شمارا ايمني
 و آسودگی برسيت. جهانا شمارا درد و رنج
 رسيت، بله دلا دڏ کئيت، چيا که من
 جهانے سرا بالادست بوتگان.“

په مريدان ايسائے ذواهير

(۱) چه اے هبران و رند، ايسايا ديم په

آسمانا چارت و گوشت: ”او پت! آ وهد و
ساهت آتکگ. وتی چُکَّے شان و شئوکتا
زاهر کن که چُکَّ تئیی شان و شئوکتا زاهر
بکنت. (۲) تئو سجَّهین مردمانی اهتیار

وتی چُکَّے دستا داتگ، تانکه چُکَّ هما
مردمان ابدمانین زِند بدنت که تئو آییارا
داتگ آنت. (۳) او یکَّ و برهَکَّین هُدا!

ابدمانین زِند همیش آنت که اے مردم ترا
بزانت و تئیی رئوان داتگین ایسا مَسیها
پَجَّاه بیارنت. (۴) آ کار که تئو منا داتگ آت

که سَرجمی بکنان، من سَرجم کرت و اے
ڈئولا په جهانا تئیی شان و شئوکتن زاهر
کرت. (۵) او پت! نون وتی بارگاها منی

شان و شئوکتا زاهر کن، هما شان و
شئوکت که منا چه جهانئے جوڑ بئیگا پیسر
هم تئیی کِرا بوتگ.

(۶) من تئیی نام په همایان پَجَّارینت
که تئو چه جهانا گچین کرتگ و منا
داتگ آنت. اے مردم تئیی بوتگ آنت و تئو

۷) منا داتگ آنت. اِشان تئیی هبر زرتگ.

نون اِشان زانتگ که هر چیز که تئو منا

۸) داتگ، په راستی چه تئیی نیمگا انت.

چیا که آ هبر که تئو منا گوشتگ آنت، من
اِشانا سر کرتگ آنت و اِشان هم مَنّتگ آنت.

نون اِشان په دل زانتگ که من چه تئیی
نیمگا آتکگان و باورِش کرتگ که تئو منا
رئوان داتگ.

۹) من په اِشان دوا کنان، په سَجّهین

جهانا دوا نکان. من په هما مردمان دوا
کنان که تئو منا داتگ آنت، چیا که تئییگ

۱۰) آنت. هما که منیگ آنت، آ سَجّهین

تئییگ آنت و هما که تئییگ آنت، آ سَجّهین
منیگ آنت و منی شان و شوکت چه آیان

زاهر بوتگ. ۱۱) من چه اد و رند جهانا

نمانان. اے مردم اَنگت جهانا ماننت و من

تئیی کِرا کایان. او پاکین پت! گوَن وتی

هما نامئ زورا که تئو منا داتگ، اِشانی

نگهپانیا بکن که اے یک بَنت، هما پئِما که

من و تئو يڪَ اِيئن. (۱۲) تان هما وهدا كه
 من گوئن اِشان گوئن بوتگان، هما نامئِ زؤرا
 كه تئو منا داتگ، اِشانی نِگهپانی اُن کرتگ.
 چه اِشان يڪَ هم تباہ نبوت، ابيد چه هما
 يڪيُنا كه وت تباهيئِ هڪدار اَت، تانكه
 پاڪيُن كتابئِ هبر راست و سَرجم بينت.

(۱۳) نون من تئيي گؤرا كايان. جهانئِ
 يله دئيگا پيسر، اے چيزانَ گوِشان تانكه
 اِشانی دل چه مني شادمانيا سرريچ بيت.
 (۱۴) من تئيي هبر اِشانا سر کرت. اَنچش
 كه من دنيايي مردمِ نه آن، اے هم دنيايي
 مردم نه اُنت، پميشكا دنيا چه اِشان نِپرت
 كنت. (۱۵) اے دوايا نكنان كه اِشان چه
 دنيايا ببر، دوا كنان كه اِشان چه شَر و
 شئيتانا دور بدار. (۱۶) هما دُئولا كه من
 دنيايي مردمِ نه آن، اے هم نه اُنت. (۱۷)
 اِشان گوئن راستيا پاڪ و پلگار كن، تئيي
 هبر راستي اِنت. (۱۸) هما دُئولا كه تئو منا

جھانا رٿوان دات، من هم اے مردم جھانا
رٿوان داتنت. (۱۹) نون په همشانگی و تا
گوں پاکی و پلگاری تئی سپرده کنان،
تانکه اے هم گوں راستیا پلگار و هدائے
سپرده ببت.

(۲۰) من تهنا په اِشان دوا نکنان، په هما
مردمان هم دوا کنان که اِشانی هبرا باور
کننت و منی سرا ایمان کارنت (۲۱) که آ
سجھین یک ببت. او پت! هما ڈئولا که تئو
منی دل و درونا ائے و من تئیگا، آ هم مئے
دل و درونا ببت، تانکه جهان باور بکنت
که تئو منا رٿوان داتگ. (۲۲) هما شان و
شوکت که تئو منا داتگ، من آیانا داتگ
تانکه آ یک ببت، هما ڈئولا که من و تئو
یک این، (۲۳) من آیانی دل و درونا بمانان و
تئو منیگا و آ سرجما همستک و همدل
ببت، تانکه جهان بزانت که تئو منا رٿوان
داتگ و آنچو که تئو منا دوست داشتگ، آ
هم تئو همے پییم دوست داشتگ انت.

او پت! من لوٿان که هما مردم که

تئو منا داتگ انت، همودا گوڻ من یکجاه
ببنت که من آن تانکه هما شوکتا بگندنت
که تئو منا داتگ، چیا که چه جهانئے جوڑ

بئیکا پیسر هم تئو منا دوست داشتگ.

او ادلین پت! هرچنت که جهاننا ترا نزاننگ،
من ترا زاننگ. نون آ هم زاننت که تئو منا

رئوان داتگ. ۲۶ من تئی نام په آیان

پجارینت و انگت هم پجارینانی، تانکه هما
مهر که ترا په من هست انت، آیانی دل و
درونا ببیت و من هم آیانی دل و درونا
بیان.

ایسائے دزگیر بئیگ

(مٽا ۲۶:۴۷-۵۶؛ مَرکاس ۱۴:۴۳-۵۲؛ لوکا ۲۲:۴۷-۵۳)

۱ ایسایا اے هبر کرتنت و نون گوڻ

وتی مُریدان کدرونئے درگئے آ دستا شت.
اوڊا باگے هست ات، ایسا و آییئے مُرید

همودا شتنت. ۲ ایسائے دروهوک

يَهُودَايَا آ جَاگَه زَانَت، چِيَا كِه ايسَا وَ آيِيئِ
مُرِيد گِيَشْتَر هَموُدا يَكجَاه بَوَتَنَت. (۳) گَرَا

يَهُودَايَا، رومي پِئوجِي وَ پَرِيسِي وَ مَزْنِيَن
دِينِي پِيشَوَايَانِي دِيَم دَاتگِيَن لَهْتِيَن
سِپَاهِيگ زَرَت وَ هَمَا بَاگَا بَرَتَنَت. آيَان

چِرَاگ وَ مَشَل وَ سِلاَه گُونِ اَت. (۴) ايسَايَا
زَانَت گُونِ مَن چِي بِيگِي اِنَت، دِيَمَا شَت وَ
جُسْتِي كَرَت: ”شَمَا كِيِي شَوَهَازا اِيْت؟“

(۵) پِسَوَاش دَات: ”ايسَا نَاسِرِيئِ.“

گَوَشْتِي: » ”مَن اَن!“ ايسَايِ ذَرَوَهوُك

يَهُودَا هَم هَموُدا اوُشْتَاتگِ اَت. (۶) وَهَدِي

ايسَايَا گَوَشْت: » ”مَن اَن،“ آ مَرْدَم پُشْتَا

كِنَزَت وَ زَمِينَا كِپْتَنَت. (۷) پِدا گَوَشْتِي:

”كِيِي شَوَهَازا اِيْت؟“ آيَان گَوَشْت: ”ايسَا

نَاسِرِيئِ.“ (۸) ايسَايَا دَرَايْنَت: ”مَن وَه

شَمَارَا گَوَشْت كِه مَن اَن. اگَن مَنِي شَوَهَازا

اِيْت، اِشَان بَلِيَت كِه رِئُونَت.“ (۹) ايسَايَا

چَو گَوَشْت كِه آيِيئِ پِيسِرِيگِيَن هَبَر رَاسْت

وَ سَرَجَم بِييْت: ”آ كِه تُو مَنَا دَاتگِ اَتَنَت،

چہ آیان گس گار و بیگواہ نبوت۔“

(۱۰) شمون پترسا زہمے گون ات۔ ہمے
وہدا، وتی زہمی گشت، زرابے جت و
مستریں دینی پیشوائے نئوکرے راستین
گوشی برت۔ نئوکرے نام ملکاس ات۔ (۱۱)
ایسایا گون پترسا گوشت: ”وتی زہما
جتکا کن! من آ پیالہا نوش مکنان کہ پتا
منا داتگ؟“

(۱۲) گزا رومی پئوجی و آیانی سرمستر
و یہودی سپاہیگان، ایسا دزگیر کرت و
بست۔ (۱۳) ایسایش پیسرا ہنائے کرا برت۔
ہنا کئیپائے جنئے پت ات و آسالا کئیپا
مستریں دینی پیشوا ات۔ (۱۴) اے ہما
کئیپا ات کہ یہودیانا اے سوچی داتگات
کہ کئومئے جاہا یک مردمیئے مرگ شرتر
انت۔

پترسے انکار

۱۵ شَمون پِٿرُس و دگه مُريدے ايسائے

پدا رٿوان بوت و شتنت. آ دگه مُريدا گون
مستريں ديني پيشوايا پَجاروڪي هستات،
پميشكا گون ايسايا مستريں ديني

پيشوائے لوگے پيشگاها پُترت. ۱۶ بله

پِٿرُس ڏٺا دروازگے نزيگا اوشتات. گرا آ
مُريد که گون مستريں ديني پيشوايا
پَجاروڪ ات، ڏٺا در آتک، گون دروازگيانين
مؤلدا چيزے گوشتي و پِٿرُسي توکا برت.

۱۷ دروازگيانين مؤلدا گون پِٿرُسا

گوشت: ”زانا، تئو چه اے مردئے مُريدان

نهائے؟“ آيا گوشت: ”نه، نه آن!“ ۱۸

هزمتکار و سپاهيگان آسے روڪ کرتگات،
چيا که شپ سارت ات. آسئے کرا
اوشتاتگاتنت و وتا تاپگا اتنت. پِٿرُس هم
آيانی کرا اوشتاتگات و وتا تاپگا ات.

چه ايسايا جُست و پُرس

۱۹) ھمے درگتا مسترین دینی پیشوایا
 چہ ایسایا، آییئے مُریدانی بارئوا و تالیئمے
 بارئوا جُست و پُرس کرت. ۲۰) ایسایا
 پَسَّو دات: ”من سَجَّهین دنیائے دیما وتی
 ھبر کرتگ آنت. مُدام گنيسَھان و مزنین
 پرستشگاھا تالیمن داتگ، ھمؤدا کہ
 سَجَّهین یھودی مَجَّ بنت. من چیرکایی ھج
 ھبرے نکرتگ. ۲۱) گڑا چیا چہ من جُست
 گرے؟ چہ ھمایان جُست بگر کہ منی
 ھبرش اشکتگ آنت. آ زانت کہ من چے
 گوشتگ. ۲۲) وھدے ایسایا اے ھبر
 کرتنت، ھمؤدا اوشتاتگین سپاھیگیا
 ایسائے دیما شَھماتے جت و گوشتی:
 ”مسترین دینی پیشوایا اے ڈئولا پَسَّو
 دئیئے؟“ ۲۳) ایسایا درآینت: ”اگن من
 رَدین ھبرے کرت، منا میاریگ بکن. بلہ
 اگن من راست گوشت، چیا منا جنئے؟“
 ۲۴) گڑا ھنایا ایسا مسترین دینی پیشوا

کئیاپائے کِرا دیم دات. ایسائے دست اَنگت
بَسَگ اَتنت.

پِٹرُسے دومی و سئیمی اِنکار

(مَتّا ۲۶: ۷۱-۷۵؛ مَرکاس ۱۴: ۶۹-۷۲؛ لوکا ۲۲: ۵۸-۶۲)

۲۵ شمون پِٹرُس هموُدا اوشتاتگات و
وتا تاپگا اَت. جُسَتِش کرت: ”زانا، تئو چہ
آییئے مُریدان یگے نہائے؟“ آییَا نَمَت و
گوشتی: ”نہ، نہ اَن.“ ۲۶ چہ مسترین
دینی پِیشوائے ہزمتکاران یگے ہما مردئے
سیاد اَت کہ پِٹرُسا آییئے گوُش بُرَتگات.
گوُن پِٹرُسا گوشتی: ”مَن وَہ ترا گوُن آییَا
ہما باگا دیست. تئو ہما نہائے؟“ ۲۷
پِٹرُسا پدا نَمَت. ہما دمانا کروُسا بانگ
دات.

ایسا پِلاتوسے دیما

(مَتّا ۲۷: ۱۱-۲۶؛ مَرکاس ۱۵: ۱-۱۵؛ لوکا ۲۳: ۱-۵؛ ۲۳: ۱۳-۲۵)

۲۸ ایسا اِش چہ کئیاپائے کِرا رومئے

والیئے کلاتا برت. اے وهدا سُهَب ماہلہ آت
و یھودی والیئے کلاتا نشتنت کہ ناپاک
مبنت و سَرگوزئے ائییدئے ورگا وارت
بکننت. (۲۹) گڑا پیلاتوس دُنا در آتک و چہ
آیان جُستی کرت: ”اے مردئے سرا شمئے
بُہتام چے انت؟“ (۳۰) آیان پَسُو دات:
”اگن مئیارِیگ مبوئین، ما تئی دستا
نداتگات.“ (۳۱) پیلاتوسا گوشت: ”اِشیا
ببریت و وتی شَریتئے ہسابا پہ اِشیا شئور
و ہکمے بُریت.“ یھودیان گوشت: ”مارا
اے اجازت نیست کہ گسیا مَرکئے سزا
بدئیین.“ (۳۲) اے ڈئولا بوت تانکہ ایسائے
ہما ہبر راست و سَرجم بیت کہ وتی
مرکئے وَر و پئیمئے بارئوا کرتگاتی.

(۳۳) نون پیلاتوس وتی کلاتا شت و
ایسائی همؤدا لوٹائنت و گوشتی: ”هؤا!
تئو یھودیانی بادشاہ ائے؟“ (۳۴) ایسایا
گوشت: ”اے تئی جندئے ہبر انت یا

دگران منی بارئوا ترا اے ڈئولا گوشتگ؟“
(۳۵) پيلاتوسا گوشت: ”زانا، من يهودیے

آن؟ تئی وتی کئوم و مزین دینی
پیشوایان ترا منی دستا داتگ. تئو چے

کرتگ؟“ (۳۶) ایسایا گوشت: ”منی

بادشاھی دنیایی بادشاھیے نه انت. اگن
منی بادشاھی دنیایی بادشاھیے بوتین،
منی هزمتکاران جنگ کرتگات که من
يهودیانی دستا مکپان. بله منی بادشاھی
دنیایی بادشاھیے نه انت.“

(۳۷) پيلاتوسا گوشت: ”آچه، تئو

بادشاھے ائے؟“ ایسایا گوشت: ”تئو وت
منا بادشاھے گوشگا ائے. من پيدا بوتگ و
دنیا یا آتکگان که په راستیا گواهی بدئیان.
هرگسا که راستی دؤست بیت، منی هبران
گوشت داریت.“ (۳۸) پيلاتوسا درآینت:

”راستی چے انت؟“ اے هبرئے کنگا رند
پيلاتوس پدا يهودیانی کراشت و گوشتی:
”من هچ چشین بُنیادے نگندان که اے مردا

مئيار بار بكنان. (۳۹) بله شمارا رسمه هست
 كه من سرگوزئ ائيدئ روچا يگ بنديگه
 په شما آزات بكنان. شما لوئيت كه من
 يهودياني بادشاهه په شما آزات بكنان؟“
 (۴۰) آيان كوگار كرت و پسئو دات: ”نه،
 آيا نلوئين! برّاسا آزات كن!“ برّاس
 ياگيه ات.

يهوديانى كينگ و پيلاتوسه دودلى

(مَتَا ۲۷: ۲۷-۳۱؛ مَرَكاس ۱۵: ۱۶-۲۰)

(۱) رندا پيلاتوسا ايسا زرت و شلاك و
 هيذران جنايت. (۲) پئوجيان چه دنگر و
 كننگان تاجه اډ كرت و ايسائه سرا دات،
 جمورنگين گباهه هم گورا داتش. (۳)
 ايسائه كرا شت و آتكنت و گوشتش:
 ”سلام و دروت، او يهودياني بادشاه!“
 شهامتش هم جت. (۴) پيلاتوس پدا
 يهودياني كرا دنا در آتك و گوشتى:
 ”بچاريت، اشيا شمئه كرا دنا كاران تانكه

شما بزانئت كه من په اِشيئِ مئاريگ كنگا
هچ بنيادِ ننگدان. (۵) ايسايا كُنْگيْن

تاج سرا ات و جَمورنْگيْن گَباہ گورا ات و
دُنا در آتک. پيلاتوسا گوْن يهوديان گوشت:
”بچاريت، اے مرد همدا انت!“ (۶) وهده

مزنين ديني پيشوايان و آيانی سپاهيگان
ديست، کوگارش کرت: ”سَلِيبی گَش!“
سَلِيبی گَش!“ پيلاتوسا گوشت: ”شما وت
اِشيا بزورئت و سَلِيب بگَشِئت. من په
اِشيئِ مئاريگ كنگا هچ بنيادِ ننگدان.“

(۷) يهوديان گوشت: ”مارا شَرِئتِ
هست انت كه آييئِ ردا، اے مرد الما كُشگ
بئت، چيا كه گوشتگی: ’من هُدائِ چُك
آن.“ (۸) وهده پيلاتوسا اے هبر اِشكت،
گنتر تُرستی.

(۹) پيلاتوس پدا وتی کلاتا شت و
اوډا چه ايسايا جُستی کرت: ”تئو چه کجا
آتکگئے؟“ ايسايا پَسُو ندات. (۱۰)

پيلاتوسا گوشت: ”گوڻ من هبر نڪنئ؟ تئو
 نزانئ ڪه تئي آزات ڪنگ و سليب ڪشگئ
 اهتيار مني دستا انت؟“ (۱۱) ايسايا پَسُو
 دات: ”اگن هُدايا ترا اے اهتيار مداتين،
 مني سرا ترا هچ واک و اهتيارے نيست ات.
 پميشڪا هما ڪه منا تئي دستا داتي گيشتر
 مئياربار انت.“ (۱۲) چه اد و رند، پيلاتوسا
 جُهد ڪرت ڪه آيا آزات بڪنت، بله يهوديان
 ڪوگار ڪرت: ”اگن تئو اے مردا آزات بڪنئ،
 ڪئيسرئ دُوست نه اے. هرگس وتا بادشاه
 سرپد بيت، ڪئيسرئ دژمن انت.“

(۱۳) وهده پيلاتوسا اے هبر اشڪت،
 ايسايي ڏنا آورت و وت يڪ جاھے په
 دادرسيا نشت ڪه آيا ”سنگپزش“ گوشت
 و ارمائي زبانا ”جباتا“ بيت. (۱۴) سرگوزئ
 ائيدئ تئيارئ روچا، ني مروچئ وهدا،
 پيلاتوسا گوڻ يهوديان گوشت: ”بچاريت،
 اش انت شمئ بادشاه!“ (۱۵) بله آيان
 ڪوگار ڪرت: ”گار و گمباري ڪن! گار و

گُمساری کن! سَلیبی گَش! پِلاتوسا
 گوشت: ”شمئے بادشاہا سَلیب بگشان؟“
 مزین دینی پِشوایان گوشت: ”چه
 کئیسرا ابید، مارا دگہ بادشاہے نیست.“
 (۱۶) آہرا، پِلاتوسا ایسا پئوجیانی دستا
 دات کہ سَلیب کشگ بیت. گڑا آیان ایسا
 برت.

ایسایا سَلیب کشت

(مَتّا ۲۷: ۳۲-۳۷؛ مَرکاس ۱۵: ۲۱-۲۶؛ لوکا ۲۳: ۳۲-۳۸)

(۱۷) ایسایا سَلیبش بَدّا دات و
 ”کامپول“ نامین جاگھیا بُرتش. اے جاگہ
 اَرمایی زبانا ”جُلجتا“ گوشت بیت. (۱۸)
 همودا سَلیبش کشت. گوَن آیا دگہ دو
 مردمش هم سَلیب کشت، یگے اے گشا و
 یگے آگشا. ایسا، آدوینانی نیاما ات. (۱۹)
 پِلاتوسے هکما مئیارنامگیئے سرا
 نبشته اش کرت و سَلیبے سرا ذرتکش.
 نبشته اے ڈئولا ات: ”ایسا ناسری -

یہودیانی بادشاہ۔“ (۲۰) چہ یہودیان
 بازینیا اے میارنامگ وانت، چیا کہ ایسائے
 سلیب گشگئے جاگہ چہ شہرا دور نہ ات و
 میارنامگ ابرانی و لاتینی و یونانی زبانان
 نیسگ بوتگات۔ (۲۱) گڑا یہودیانی مزین
 دینی پیشوایان گون پیلاتوسا گوشت:
 ”یہودیانی بادشاہ‘ نبشتہ مکن، نبشتہ کن
 کہ اے مردا گوشتگ من یہودیانی بادشاہ
 آن۔“ (۲۲) پیلاتوسا گوشت: ”آ چیز کہ من
 نبشتہ کرتگ، بدل نبیت۔“

(۲۳) سلیب گشگئے وهدا، پئوجیان
 ایسائے پچ زرتنت، چار بھرا بھر کرتنت، پہ
 ہر پئوجییا یک بھرے۔ بلہ ایسائے جامگ
 منت کہ ہچ چاکی پر نہ ات، سرا تان پادا
 یک گواپ ات۔ (۲۴) گڑا آیان وت مانوتا
 گوشت: ”بیایت، اشیا ندرین، اشیئے سرا
 لاٹری و گرہ کشی کنین، چارین بارین کئیا
 رسیت؟“ ہما ڈئولا کہ ہدائے پاکین کتاب
 گوشتیت، ہما ڈئولا بوت:

» ”منی پُچش وت مان وت بھر کرتنت
و“

» جامگئے سرا گرہ کشی اش
کرت.“»

پئوجیان ہمے کار کرت.

سَلِیْبے نَزِیْکَا اِیْسَاءے مَات و مَاتے (۲۵)
گھار و کَلِیو پَاسْے جَن مَرِیْم و مَرِیْم
مَکْدَلِیْنِی اَوْشْتَاتْگِ اَنْت. (۲۶) وھدے

اِیْسَا و تِی مَات دِیْسْت کھ ہما دُوسْتِیْن
مُرِیْدے کِرَا اَوْشْتَاتْگِ، گُون مَاتَا گَوْشْتِی:
”او بَانْک! اے تئی چُکّ اِنْت.“ (۲۷) رَندَا
گُون و تِی مُرِیْدَا گَوْشْتِی: ”اے تئی مَات
اِنْت.“ آ مُرِیْدَا چھ ہما وھدَا مَرِیْم بَرْت و
و تِی لُوْگَا دَاسْت.

اِیْسَا سَاہ دَنْت

(مَتَا ۲۷: ۴۵-۵۰؛ مَرْکَاس ۱۵: ۳۳-۳۷؛ لُوکَا ۲۳: ۴۴-۴۶)

(۲۸) نون ایسایا دیست که سجھین چیز
 سَرجم بوتگ آنت گڑا پاکین کتابئے ھبرئے
 راست و سَرجم بئیگئے ھاترا گوشتی:
 ”تئیگ آن.“ (۲۹) چہ تْرِیشین شرابا پَرین
 کونزگے اوڊا ایر ات. آیان اسپنجے زرت و
 شرابین کرت، زوپائے ٹالیئے سرا بست و
 ایسائے لُنٹان پر مُشت. (۳۰) وھدے ایسایا
 شراب دپ جت، گوشتی: ”کار ھلاس
 بوت!“ رندا سری جھل کرت و ساھی دات.

ایسایا نئیزہ جنت

(۳۱) آ روچ، شَبَتئے تئیارئے روچ ات.
 یھودیان نلوٹت کہ سلیب گشتگینانی جوَن
 و جَسَد شَبَتئے روچا سَلیبئے سرا لوَنجان
 بنت، چیا کہ اے ھاسین شَبَتئے ات. پمیشکا
 چہ پیلاتوسا دزبندی اش کرت کہ آ
 سئینانی پادان پرؤش و چہ سَلیبانی سرا
 ایرش گیج. (۳۲) گڑا پئوجی دیما آتکنت و
 ھما دوینانی پادش پرؤشتنت کہ گوَن

ایسایا سَلیب گَشگ بوتگ آتنت، پیسرا
 یگئے و پدا دومیئے. (۳۳) ایسائے کِرا کہ
 آتکت، دیستش کہ آیا ساہ داتگ. پمیشکا
 آئیئے پادش نپروشتنت. (۳۴) بلہ چہ
 پئوجیان یگیا، نیڑھے ایسائے گش و پھناتا
 جت و ہما دمانا چہ آئیئے جوٰنا ہوٰن و آپ
 در آتک. (۳۵) ہما کسا کہ چَم و ت اے چیز
 دیستگ آنت، شاہدی دنت تانکہ شما ایمان
 بیاریت. آئیئے شاہدی راست انت. آ زانت
 کہ من راست گوٰشان. (۳۶) اے کار ہما
 ڈئولا بوت تانکہ پاکین کتابئے اے ہبر
 راست و سرجم بیت کہ گوٰشیت: » ”آئیئے
 ہجّ ہڈ پروشگ نیت.“ (۳۷) پاکین کتاب
 دگہ یک جاگھے ہم گوٰشیت: » ”آ ہماییا
 چارنت کہ آئیئے جانش ئنگ ئنگ کرتگ.“
 ایسائے کبر کنگ

(مّا ۲۷: ۵۷-۶۱؛ مَرکاس ۱۵: ۴۲-۴۷؛ لوکا ۲۳: ۵۰-۵۶)

(۳۸) رندا، ایسپ نامین مردے کہ

آريما تيا ئے شھر ئے نندؤك آت، پيلا توس ئے
 كِرا شت و ايسائے جو ئی لو ئت. آ ايسائے
 مُريدے آت بله چيركايي، چيا كه چه
 يهوديان ثرستى. پيلا توسا اجازت دات و
 آيا جو ن برت. (۳۹) نيكوديموس، هما كه
 پيسرا شپے ايسائے گندگا شتگات، آتك و
 گو ن وت لهتین هور و هئوارين مر و ائوود
 و گرزارواهي آورت كه سي كيلو ئے كساسا
 آنت. (۴۰) نون آيان ايسائے جو ن زرت و
 يهودياني گبر و كپن ئے رسماني ردا، گو ن آ
 وشبو ان لي لمين پتيان پتات. (۴۱) هما
 جاگه ئے نزيگا كه ايسا سليب كشگ بوت،
 باگے هستات كه اودا نو كين گبرے
 جتگ آتش و انگت گس آي ئے تها گبر كنگ
 نبوتگات. (۴۲) يهودياني تئيار ئے رو چ آت
 و گبر نزيگا آت، پميشكا ايسائے جو ن ش
 همودا گبر كرت.

هاليگين گبر

(متا ۱۰:۲۸-۱۰:۱۶؛ مراكس ۸:۱۶-۸:۱۲؛ لوكا ۱۲:۲۴-۱۲:۱۲)

١ ھٻٽگئٽ اٺولي روڇا، بزان

يڪشمبھئٽ سبهاها ماھلھ ڪھ انگت تھار آت،
مريم مگداليني گبرئٽ سرا شت و ديستي
ڪھ هما ڏوڪ ڪھ گبرئٽ ديا آت، ڇھ گبرا دور
ڪنگ بوتگ. ٢ آ پھ مئيدان، شمون پٿرس

و ايسائٽ هما دومي مُريدئٽ ڪِرا آتڪ ڪھ
ايسايا باز دوست آت. گوشتي: ”هُداونديش
ڇھ گبرا برتگ، بلھ نزانين ڪجا ايرش
ڪرتگ.“ ٣ گرا پٿرس و آدگھ مُريد راه

گپنت و ديم پھ گبرا شتنت. ٤ هر

دوينان مئيدان ڪرت، بلھ آدگھ مُريد ڇھ
پٿرسا گوشت و ڇھ آيا پيسر گبرئٽ سرا

رست. ٥ آوت گبرئٽ تها نشت، بلھ

سرڪي گشت و ديستي ڪھ ليلمين پٽي اير

انت. ٦ آيا رند، شمون پٿرس آتڪ و

رست و گبرئٽ تها شت. آيا هم ديست ڪھ

پٽي همودا انت. ٧ هما دزمالي هم

ديست ڪھ ايسائٽ سرا بستگات، بلھ دزمال

پٽياني ڪِرا نه آت، پيتگات و ڪمٽ دورتر

یک کَرِیا اِیر اَت. (۸) رندا، آ مُرید کہ پیسرا
 گبرئے سرا رستگات، گبرئے تھا شت. اے
 چیزِی دیستنت و باوری کرت. (۹) چیا کہ
 تان آ وهدی پاکین کتابئے اے هبرا سَرپد
 نبوتگاتنت کہ پہ ایسایا اَلَمی انت کہ چہ
 مُردگان جاہ بجنت. (۱۰) رندا آ مُرید وتی
 لوگان پر ترنتنت.

ایسا مَریم مَکدَلینیئے دِیما زاهر بیت

(مَکاس ۱۶: ۹-۱۱)

(۱۱) مَریم چہ گبرا ڈن اوشتاتگات و
 گریوگا اَت. همے وهدا کہ گریوگا اَت، سری
 جَهل کرت و گبرئے تھا چارتی. (۱۲) همؤدا
 کہ ایسائے جوَن اِیر بوتگات، دو
 اِسپیت پوَشین پریشتگی دیست. یگے
 سَرونا نِشتگات و آ دگہ پادونا. (۱۳) آیان
 گوشت: ”او بانک! تئو چیا گریوگا ائے؟“
 پَسئوی دات: ”منی هداوندش برتگ و

نزانان کجا ائِرِش کرتگ. “ (۱۴) وهده اے
 گپی جت، چکی تَرینت و ایسای دیست
 که همودا اوشتاتگ آت، بله پجاهی
 نئیاورت. (۱۵) ایسایا گوَن آییَا گوشت: ”او
 بانک! چیا گریوگا ائے؟ کئی پدا گردئے؟“
 مَریما هئِیال کرت بلکین باگیان انت.
 گوشتی: ”او واجه! اگن تئو برتگ، منا
 بگوش کجا ائِرِت کرتگ که من برئوان و
 آییَا دست بگران.“

(۱۶) ایسایا گوشت: ”او مَریم!“ مَریما
 چک تَرینت و اَرمایی زبانا گوشتی:
 ”رَبونی!“ (بزان: او منی استاد!) (۱۷)
 ایسایا گوشت: ”منا دست مجن، چیا که
 انگت پتئے کِرا بُرزاد نشتگان، بله منی
 براتانی کِرا برئو و آیان بگوش که نون من
 دیم په وتی پتا و شمئے پتا، وتی هُدایا و
 شمئے هُدایا بُرزاد رئوان.“ (۱۸) نون مَریم
 مَگدَلینی مُریدانی کِرا شت و هالی دانتنت:
 ”من هُداوند دیست.“ پدا هما گپی جتنت

کہ ایسایا گون آیا جتگ انتت.

ایسا مُریدانی دِما زاهر بیت

(لوکا ۲۴: ۳۶-۴۳)

۱۹) ہما یکشمبھئے شیا، وھدے مُرید

چہ یھودیانی تُرسا لوگیئے تھا مچّ آنتت و
لوگئے دروازگ کُبل آنتت، ایسا آتک و آیانی
نیاما اوشتات و گوشتی: ”ایمنی و

سلامتی پہ شما.“ ۲۰) اے ہبرئے گوشگا

رند، وتی دست و پھناتی آیانا پیش
داشتنت. وھدے مُریدان ہداوند دیست،
سکّ گل بوتنت. ۲۱) ایسایا پدا گوشت:

”ایمنی و سلامتی پہ شما. ہما ڈئولا کہ پتا
منا راہ داتگ، من شمارا راہ دئیان.“ ۲۲)

چہ اے ہبرا رند، ایسایا مُرید دم جتنت و
گوشتی: ”پاکین روہا بزوریّت و وتی دلا

جاگہ بدئیّت! ۲۳) اگن کسئیئے گناہان
بکشیّت، بکشگ بنت و اگن مبکشیّت،
بکشگ نبنت.“

۲۴

چہ دوازدهین کاسدان یگے، بزان
توما کہ آیئے دومی نام دیدیموس ات،
ایسائے آیگئے وهدا اوّدا نه ات. (۲۵) آدگه
مُریدان گوشت: ”ما هُداوند دیستگ.“ بله
آییا گوشت: ”من تانکه آیئے دستانی سرا
میّهانی ئپان مگندان، تانکه وتی لَنگکا
میّهانی ئپان و وتی دستا آیئے گش و
پهناتئے ئپئے سرا ایّر مکنان، باور نکنان.“

۲۶

هشت روچا رَند، وهدے مُرید پدا
هما لوگا یکجاه بوتنت، توما هم گوّن ات.
لوگئے دروازگ کُبل اتنت، بله انگت هم
ایسا آتک و آیانی نیاما اوشتات و گوشتی:
”ایمنی و سلامتی په شما.“ (۲۷) نون گوّن
تومایا گوشتی: ”وتی لَنگکا ادا بیار، منی
دستان بچار، وتی دستا منی گش و
پهناتئے ئپئے سرا ایّر کن و چه اِد و رند
شک مکن، باور کن.“ (۲۸) تومایا گوشت:

”او منی هُداوند، او منی هُدا!“ (۲۹) ایسایا
 گوشت: ”تئو پمیشکا باور کرت که منا
 دیستِت. بله بهتاور هما آنت که منا نگدنت
 و باور کننت.“

اے کتابے نبیسگئے مکسد

(۳۰) ایسایا وتی مُریدانی دیما، دگه
 بازیں مؤجزه و اَجَبَتِیْن نشانی پیش
 داشتگ که اے کتابا نبیسگ نبوتگ آنت. (۳۱)
 بله اے چیز نبیسگ بوتگ آنت تانکه شما
 باور بکنیت که ایسا، مَسِیْه اِنْت و هُداے
 چُک اِنْت. اے هاترا هم نبیسگ بوتگ آنت
 که شما چه ایمائے راها، آییئے نامئے برکتا
 ابدمانیْن زِندئے واهند بیئت.

ایسا هیت مُریدئے دیما زاهر بیت

(۱) اے چیزان و رَند، تَبْرِیْهئے
 مَزَن گورمئے لَمبا، پدا ایسایا وتا مُریدانی
 دیما زاهر کرت. آییئے زاهر بیگ اے ڈئولا

آت: ٢ شَمون پِئْرُس و توما که آییئے
دومی نام دیدیموس آت و نَثْنائیل که چه
جَلیلئے میّتگ کانایا آت و زبیدیئے چکّ و
دگه دو مُرید یکجاه آتنت. ٣

شَمون پِئْرُس گۆن آیان گوشت: ”من
ماهیگیریا رئوان.“ آیان گوشت: ”ما هم
کاین گۆن.“ گُزا در آتکنت و بۆجیگا سوار
بوتنت، بله آشیا هچّش نکیت.

٤ سَباہ که بوت، ایسا گورمئے لَمبا

اؤشتاتگ آت، بله مُریدان پَجّاه نئیاورت.

٥ ایسایا گۆن آیان گوشت: ”چکّان!

شمارا ماهیگ گۆن نیست؟“ آیان پَسئو

دات: ”نه.“ ٦ گوشتی: ”داما بۆجیگئے

راستین نیمگا دئور دئییت، اؤدا ماهیگ در

کئیت.“ آیان انچش کرت و همینکدر

ماهیگش گپت که دامش دیم په بۆجیگا

گشت نکرت.

٧ گُزا هما مُرید که ایسایا باز دؤست

آت، آييا گوڻ پٿرُسا گوشت: ”اے هداوند
 انت!“ شَمون پٿرُس جاندر آت. وهده اے
 هبري اشكت، وتي کباھي گورا کرت و آيا
 دئوري کرت. ۸ آدگه مُريد بؤجیگا سوار،
 هُشکيئے نيَمگا آتکنت و چه ماهیگا پُرین
 دامش کُشان کرت، چیا که چه هُشکيا سد
 گاما دورتر نه اتنت.

۹ وهده هُشکيا رستنت، چه بؤجیگا
 اَیر آتکنت. روکین اشکرش دیست و
 اشکرانی سرا ماهیگ اَیر آت. نغن هم
 هست آت. ۱۰ ایسایا گوڻ آیان گوشت:
 ”چه همه ماهیگان گمکه بیاریت که انون
 شما گپتگ انت.“ ۱۱ شَمون پٿرُس بؤجیگا
 شت و دامی دیم په هُشکيا گشت. دام چه
 ماهیگا پُر آت، یک سد و پنجاه و سئے
 مزین ماهیگی مان آت، بله ماهیگان دام
 ندرتگ آت. ۱۲ ایسایا گوشت: ”بیایت
 ناشتا کنیت!“ چه مُريدان یگیا هم جُریت
 نکرت که چه ایسایا جُست بگیپت: ”تئو

ڪٿي آئي؟“ آيان زانت ڪه اے هُداوندِ انت.
 (۱۳) ڪڙا ايسا آتڪ، نڪني زرت و آيانا داتي،
 همے ڏئولا ماهيگي هم بهر ڪرتنت. (۱۴) ڇه
 وتي جاه جنگا پد، اے سئيمي رند ات ڪه
 ايسا مُريداني دِيما زاهر بوت.

ايسا و پٿرس

(۱۵) ناشتها رند، ايسا يا ڪوَن

شَمون پٿرسا گوشت: ”او شَمون، يوهَنائے
 چُڪ! اينچُڪ ڪه اے منا دُوستِ دارنت، تئو
 منا گيشتر دُوستِ دارئے؟“ پٿرسا گوشت:
 ”جي هئو، او هُداوند! تئو زانئے ڪه من ترا
 دُوستِ داران.“ ايسا يا گوشت: ”ڪڙا مني
 گورگان بچارين.“ (۱۶) دومي رندا گوشتي:

”او شَمون، يوهَنائے چُڪ! باريَن، منا دُوستِ
 دارئے؟“ پٿرسا گوشت: ”جي هئو، او
 هُداوند! تئو زانئے ڪه تئو منا دُوستِ آئي.“
 ايسا يا گوشت: ”ڪڙا مني پَساني دلگوڙا
 بدار.“ (۱۷) سئيمي برا گوشتي: ”او شَمون،

یوہَنائے چُک! بارِین، منا دُوستِ دارِئے؟“
 ایسایا کہ سئیمی برا جُست کرت کہ منا
 دُوستِ دارِئے، پِئرس گمیگ بوت. گوشتی:
 ”او هداوندا! تئو هر چیزِ زانِئے، تئو زانِئے
 کہ من ترا دُوستِ داران.“ ایسایا گوشت:
 ”گُزا منی پسان بچارِین. (۱۸) ترا راستِین
 گوشان، وهدے تئو وَرنا آتِئے، تئو سُرِین
 بستگات و هر جاہ کہ لوُت، شتِئے. بلہ
 وهدے پیرِ بئے، دستان پَچ کئے و دگرے
 تئیی سُرِینا بندیت و ترا آنچِین جاہے
 بارت کہ اوُدا رئوگ نلوُتِئے.“ (۱۹) گوَن اے
 هبران، ایسایا پِئرسِئے مَرکئے نیِمگا اِشارہ
 کرت، کہ پِئرس چوَن مریت و هُداے شان
 و شئوکتا زاهر کنت. پدا گوشتی: ”منی
 رَندگیریا بکن.“

(۲۰) پِئرسا چپ و چاگرد چارت و
 دیستی کہ هما مُرید کہ ایسایا باز دُوست
 انت چه پُشتا پِیداک انت، هما کہ شامِئے
 وهدا ایسائے نَزیکترا کِنزتگات و چه آییَا
 جُستی کرتگات: ”او هداوندا! کئے ترا

دُرُوھیت و دژمنانی دستا دنت؟“ (۲۱)

وھدے پٿرُسے چمّ پہ آ مُریدا کپتنٔ، چہ
ایسایا جُستی کرت: ”او ھداوند! اِشیئے

آسر و آکبت چے بیت؟“ (۲۲) ایسایا

گوشت: ”اگن منی رَزا ھمے ببیت کہ اے
تان منی آيگئے وھدا زندگ بمانیت، تئی
چہ کارے ھراب بیت؟ تئو منی رَندگیریا

بکن.“ (۲۳) گُرا مُریدانی نیاما اے ھبر شنگ

بوت کہ آ مُرید ھچبر نمریت. بلہ ایسایا
نگوشتگات کہ آ نمریت، تھنا گوشتگاتی:

”اگن منی رَزا ھمے ببیت کہ اے تان منی
آيگئے وھدا زندگ بمانیت، تئی چہ کارے

ھراب بیت؟“ (۲۴) اے ھما مُرید انت کہ اے

چیژی نبشته کرتگانٔ و اِشانی راستی و

پگایئے شاھدیا دنت. ما زانیّن کہ اِشیئے

شاھدی راست انت.

گُدی ھبر

(۲۵) البت، ایسایا دگہ بازیّن کارے کرت.

اځن يک يکا نبيسگ بوتيننت، مني هئالا
سجھين دنيايا په آ کتابان جاگه نبوتگآت.